

Przedmiotowy system oceniania. Klasa 1. Zakres podstawowy i rozszerzony

Treści zakresu rozszerzonego wyróżniono czerwoną czcionką.

Szarymi aplami oznaczono propozycje z listy lektur uzupełniających – podstawa programowa zobowiązuje nauczycieli do omówienia w każdej klasie dwóch utworów z tej listy w całości lub we fragmentach. Nauczyciel może zatem wybrać, które spośród proponowanych lektur omówi ze swoimi uczniami.

Żółtymi aplami zaznaczono treści fakultatywne, które można potraktować jako materiał samokształceniowy dla ucznia albo pracę domową.

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
WPROWADZENIE							
1.	Lekcja organizacyjna		– zna kryteria oceniania na lekcjach języka polskiego				
2.	Co to znaczy zrozumieć tekst?	wprowadzenie do lekcji 1. Co to znaczy zrozumieć tekst? Homer, <i>Odyseja</i> (fr.)	– wie, na czym polega świadome czytanie – opisuje najważniejsze elementy budowy i języka utworu – krótko przedstawia bohaterów;	– zna elementy składające się na świadome czytanie – opisuje elementy budowy i język utworu – wskazuje środki językowe użyte	– wyjaśnia związek między światem przedstawionym a językiem utworu – określa funkcje świata przedstawionego – ocenia postawy	– określa funkcję środków językowych użytych w tekście – rozpoznaje wartości etyczne dzieła – uzupełnia sensy metaforyczne	– określa wpływ stylu i języka na wymowę tekstu – ocenia idee zawarte w tekście, postawy bohaterów oraz walory estetyczne dzieła

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			podejmuje próbę oceny – wyszukuje w tekście najbardziej typowe środki językowo-stylistyczne	w tekście – rozpoznaje narratora i problematykę – ustala, jakie konteksty są potrzebne do zrozumienia tekstu – próbuje określić wartość dzieła	bohaterów – analizuje warstwę językowo-stylistyczną tekstu – wyszukuje wartości poznawcze dzieła – wyjaśnia sensy dosłowne i przenośne	niedopowiedziane w utworze	– poszukuje w utworze sensów nadrzędnych
3.	Klasyfikacje literatury	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Klasyfikacje literatury</i> Homer, <i>Odyseja</i> . <i>Odyseusz i syreny</i> (<i>Pieśń XII</i> , fr.) Wisława Szymborska, <i>Żona Lota</i>	– zna podział literatury na rodzaje i gatunki – wie, jak nazywają się osoby mówiące w różnych tekstach literackich – wie, że jest różnica między tekstem literackim a tekstem retorycznym	– wymienia cechy utworów zgodnie z wyznacznikami literatury – zna cechy tekstu retorycznego – zna formy zapisu tekstów prozatorskich i poetyckich – wyszukuje w tekstach cytaty potwierdzające	– klasyfikuje utwory zgodnie z wyznacznikami literatury – wskazuje w tekście cechy retoryczne – odczytuje właściwie technikę zapisu konkretnego utworu	– rozróżnia funkcje tekstów wliczanych do literatury oraz retoryki – na podstawie tabeli przedstawiającej różne typy wiersza określa, który z nich reprezentuje <i>Żona Lota</i>	– wyjaśnia i uzasadnia, który z rodzajów literackich daje się przełożyć na język filmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				obiektywizm i/lub subiektywizm osoby mówiącej			
4.	Znaki wokół nas	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Znaki wokół nas</i> zadanie projektowe – Leopold Staff, <i>Ogródprzeziwny</i> (fr.)	– rozumie pojęcie znak – wymienia główne rodzaje znaków – na podstawie dowolnego źródła wyjaśnia znaczenie podniesionego kciuka w kulturze rzymskiej – podaje po trzy przykłady ikonograficznych i symbolicznych znaków drogowych – próbuje włączyć się w pracę zespołu projektowego	– rozróżnia różne rodzaje znaków – wyjaśnia znaczenie podniesionego kciuka w kulturze współczesnej – wyjaśnia znaczenie trzech wybranych ikoniek stosowanych przez użytkowników chat ów lub komunikatorów internetowych – angażuje się w pracę projektową zmierzającą do opracowania	– klasyfikuje znaki dymne jako znaki umowne bądź symptomy – określa główne elementy brzmieniowe składające się na wyraz <i>śłońce</i> – na potrzeby projektu analizuje i interpretuje fragment wiersza Staffa – zbiera pomysły do wykorzystania w zadaniu projektowym	– objaśnia znaki widoczne na ludzkiej twarzy – wskazuje inne niż uśmiech znaki ikoniczne – uzasadnia, kiedy uśmiech jest znakiem umownym, a kiedy – symptomem – opracowuje założenia projektowanego pisma i jego prototyp – przekłada fragment wiersza	– wskazuje przykłady znaków: ikonicznego, symbolicznego, pozajęzykowego i symbolicznego językowego o tym samym znaczeniu – wyjaśnia, co oznacza w świetle teorii znaków przekład tekstu z jednego języka na inny – opisuje zasady tworzenia pisma obrazkowego na podstawie wniosków z projektu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				pisma obrazkowego		Staffa	
5.	Język – narzędzie porozumienia	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Język – narzędzie porozumienia</i> Renata Grzegorzczkova, <i>Problem funkcji języka...</i> (fr.)	– wie, co to jest akt komunikacji – wymienia elementy aktu komunikacji – znazwiązane z aktem komunikacijfunkcje języka – podaje przykład żartu słownego użytego w tekście Grzegorzczkovej	– wyjaśnia funkcje języka związane z aktem komunikacji – omawia dwa sposoby ujawniania się funkcji poetyckiej w języku – wyjaśnia, na czym polega, zdaniem Grzegorzczkovej, nietrafność ujęcia funkcji poetyckiej	– wyjaśnia związek między wierszowaną formą tekstu a funkcją poetycką – wyjaśnia istotę „świata intencjonalnego” w tekście poetyckim	– wie, w jaki sposób poszczególne funkcje języka ujawniają się w tekście – wyszukuje wwybranych tekstach przykłady kreatywności językowej w zakresie przekraczania normy semantycznej	– wskazuje i określa pozakomunikacyjne funkcje języka – na podstawie tekstu Renaty Grzegorzczkovej wyjaśnia, czemu służy naruszenie normy językowej
BIBLIA W LITERATURZE I KULTURZE							
6.	Biblijne źródła kultury europejskiej	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Biblijne źródła kultury</i>	– określa czas powstania Biblii – wyjaśnia, na czym polega wyjątkowe	– objaśnia istotę podziału Biblii na Stary i Nowy Testament	– zna typy ksiąg biblijnych – opisuje zawartość tematyczną	– wskazuje, do których ksiąg biblijnych odwołał się Gombółka	– sprawdza w księgach biblijnych brzmienie przysłówia z 1. akapitu tekstu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		europejskiej Anna Świderkówna, <i>Rozmowy o Biblii</i> (fr.) miniprzewodniki: frazeologizmy biblijne; referat jako forma wypowiedzi	znaczenie Biblii w kulturze – wie, co to jest skrót biblijny – potrafi wskazać źródła współczesnej kultury – wie, czym charakteryzuje się referat – podejmuje próbę napisania referatu	– umie posługiwać się skrótami biblijnymi – wyszukuje w tekście Świderkówny związki frazeologiczne, odczytuje ich sens – pisze referat	wybranych ksiąg – wyjaśnia, na czym polega niezamierzony komizm przytoczonych przez Świderkównę słów Władysława Gombóki – podaje argumenty świadczące o popularności Biblii – dokonuje krytycznej selekcji źródeł internetowych	– wyszukuje w Biblii werset Mt 7,6 i wyjaśnia znaczenie zawartego w nim frazeologizmu – wyszukuje nawiązania do Biblii we współczesnej kulturze, określa ich funkcję – pisze referat zgodnie ze wszystkimi założeniami tej formy wypowiedzi	– podaje przykłady innych biblistów niż te wymienione w podręczniku, wskazuje dzieła mogące stanowić ich ilustrację – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
7.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Gerhard Lofink, <i>Wielość gatunków i form biblijnych</i> (fr.) zadania 1.–11.	– analizuje strukturę tekstu – podejmuje próbę odczytania sensu tekstu – dostrzega sposób prowadzenia wywodu i argumentację – rozpoznaje w tekście przykłady	– odczytuje sens tekstu – podejmuje próbę sformułowania głównej myśli każdego akapitu – wskazuje w tekście argumenty – próbuje określić cel zamieszczonych w tekście przykładów	– formułuje główną myśl akapitów – określa cel zamieszczonych przykładów – rozpoznaje środki językowe – określa funkcję języka dominującą w tekście – pisze streszczenie tekstu	– określa funkcje zastosowanych środków językowych – uzasadnia, jaka funkcja języka dominuje w tekście – pisze streszczenie, uwzględniając cel tekstu i główną myśl kolejnych akapitów	
8.	Biblia – dokument i opowieść	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Biblia – dokument i opowieść</i> Anna Świderkówna, <i>Biblia między mitem a historią</i> (fr.)	– definiuje pojęcie <i>historia</i> – wskazuje znaczenie słowa <i>obiektywny</i> – wyjaśnia, w jaki sposób autorka rozumie pojęcie mitu – podejmuje próbę uzasadnienia, które	– podaje powody, dla których autorka uważa, że nie istnieje obiektywna historia pisana – wskazuje słowo, które w tekście przeciwstawiono wyrazowi <i>obiektywny</i>	– wskazuje wyraz, który najtrafniej określa związek znaczeniowy łączący mit z bajką i przypowieścią – objaśnia sens fragmentu „pisało się obrazami”	– wyjaśnia, na czym, zdaniem autorki, polega prawdziwość tekstu historycznego – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że Biblię można zaliczyć do historii	– ustosunkowuje się do stwierdzenia, że w pierwszych księgach Biblii „nie należy szukać tekstów historycznych” – rozważa, w jakim stopniu Biblia odpowiada pojęciu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			z podanych zdań najtrafniej oddaje istotę tekstu	– omawia różnice między mitem a legendą, odwołując się do tekstu – uzasadnia, które zdanie najtrafniej oddaje istotę tekstu		prawdziwych	mitu sformułowanemu przez Burrowsa
9.	Historia Abrahama	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Historia Abrahama</i> Księga Rodzaju, historia Abrahama (22, 1–18) Brendan Powell Smith, <i>The Brick Bible</i> , 2001–2015 miniprzewodnik: symbolika	– zna genezę i czas powstania Księgi Rodzaju; objaśnia jej tytuł – wie, co oznaczają pojęcia <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> – przedstawia swoje wrażenia po lekturze fragmentu – opowiada historię Abrahama; wymienia jej bohaterów	– charakteryzuje Abrahama, zwracając uwagę na motyw jego postępowania – prezentuje starotestamentową wizję Boga – wybiera określenia, które najtrafniej opisują rolę osoby opowiadającej historię Abrahama – zdania pojedyncze	– analizuje wypowiedzi Boga w trybie rozkazującym i czasie przyszłym – ocenia projekt <i>The Brick Bible</i> , wyjaśnia, czemu służy takie przedstawienie Biblii – odszukuje w tekście cechy stylu biblijnego	– ocenia postępowanie Abrahama – analizuje zdanie z Księgi Rodzaju, dokonuje jego rozbioru logicznego – rozważa, w jaki sposób kultura popularna przetwarza motywy biblijne – wyszukuje inne	– porównuje sposób ukazania biblijnego motywu w przynajmniej dwóch tekstach kultury – porównuje ilustrację z <i>The Brick Bible</i> z obrazem Leonarda da Vinci <i>Ostatnia wieczerza</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		biblijna infografika: postacie biblijne	– przedstawia okoliczności próby, na którą Bóg wystawił Abrahama – wyszukuje w tekście zdania pojedyncze i złożone – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej	i złożone z tekstu dzielina wypowiedzenia złożone współrzędnie i podrzędnie – pisze wypowiedź argumentacyjną		przykłady mieszania <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> we współczesnej kulturze, uzasadnia, czy są one profanacją świętych treści – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
10.	Parafraza opowieści biblijnej	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Parafraza opowieści biblijnej</i> GustawHerling-G rudziński, <i>Ofiarowanie</i> (fr.)	– zna pojęcia: parafraza, aluzja literacka, apokryf – nazywa emocje, których doświadcza Abraham – wskazuje podobieństwa i różnice w kreacji świata przedstawionego we fragmencie Księgi Rodzaju i w tekście współczesnym opowiadaniu	– potrafi wskazaćparafrazę i aluzję literacką w tekście – określa kompetencje narratora we fragmencieKsięgi Rodzaju i w tekście współczesnym	– określa, jakim rodzajem aluzji literackiej jest <i>Ofiarowanie</i>	– określa wymowę opowiadania Herlinga-Grudzińsk iego w stosunku do religii i jej nakazów	– interpretuje wymowę opowiadania Herlinga-Grudzińskiego, w funkcji argumentów wykorzystuje cytaty z książki autora <i>Rozmowy w Neapolu</i>
11.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. PieterBruegel, <i>Wieża Babel</i>	– zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej	– potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej	– posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na	– formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania	– z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	– formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji	forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	tego specjalnym sformułowaniem	nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
12.	Cierpienie w Biblii – Księga Hioba	wprowadzenie do lekcji 9.Cierpienie w Biblii – Księga Hioba Księga Hioba (7,1–21)	– wie, że duża część Księgi Hioba jest poematem – opowiada historię Hioba – opisuje przedstawione w utworze relacje między Bogiem a człowiekiem – wie, co to są powtórzenia	– potrafi zdefiniować poemat jako gatunek literacki – określa funkcję powtórzeń w tekście – odszukuje w tekście i interpretuje uniwersalne wypowiedzi dotyczące ludzkiego losu	– charakteryzuje językowy kształt wypowiedzi Hioba – wyjaśnia, dlaczego Bóg przywrócił Hioba do dawnego stanu – przygotowuje plan wypowiedzi argumentacyjnej, in spirowanej słowami Kierkegaarda	– wyjaśnia, w jaki sposób Hiob pojmował grzech – pisze wypowiedź argumentacyjną na zadany temat zgodnie ze wszystkimi założeniami tej formy gatunkowej	– przedstawia swoje stanowisko na temat sensu niezawinionego cierpienia – porównuje próby, którym zostali poddani Hiob i Abraham, tworzy plan porównywania obu tekstów kultury
13.	Wiersz o	wprowadzenie	– określa osobę	– określa	– wyjaśnia, dlaczego	– poddaje analizie	– rozważa, czy ludzie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	współczesnym Hiobie	do lekcji 10. <i>Wiersz owspółczesnym Hiobie</i> Anna Kamieńska, <i>Powrót Hioba</i> Gerhard Marcks, <i>Hiob</i> , 1957	mówiącą w wierszu – wymienia przywołane w tekście przyczyny śmierci i formy cierpienia – wie, co to jest stylizacja biblijna – opisuje swoje wrażenia po obejrzeniu posągu HiobaGerharda Marcksa	problematykę wiersza – wymienia elementy nowego życia Hioba – uzasadnia, czy <i>Wiersz owspółczesnym Hiobie</i> jest przykładem stylizacji biblijnej – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że cierpienie uszlachetnia; przedstawia argumenty na uzasadnienie swojego zdania	Hiob po ocaleniu nie potrafi być szczęśliwy – wskazuje wwierszu elementy przedstawienia nawiązujące do opowieści biblijnej – określa funkcję czasownika „zdechł” (3. wers), uwzględniając jego łączliwość składniową – interpretuje sens ostatniego wersu wiersza	budowę zdań, użyte słownictwo i środki stylistyczne, charakteryzuje język utworu – wyjaśnia stwierdzenie, że bohater „wśród ludzi” jest „zbędny jak wyrzut sumienia”	mają prawo do poszukiwania szczęścia po przeżyciu największej osobistej tragedii

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
14.	Życie, śmierć i los – Księga Koheleta	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Życie, śmierć i los</i> – Księga Koheleta Księga Eklezjasty (1, 1–14) Fernando Vicente, <i>Vanitas</i> , XXI w. mural zmotywem <i>vanitas</i> , XXI w. miniprzewodnik: rodzaje zdań złożonych infografika: miejsca biblijne	– wie, co to są księgi mądrościowe – zna pojęcia: aforyzm, paralelizm składniowy, paralelizm znaczeniowy – objaśnia sens wyrazu <i>marność</i> w kontekście księgi biblijnej – zna rodzaje zdań złożonych współrzędnie i podrzędnie – przedstawia swoje wrażenia po obejrzeniu muralu z motywem <i>vanitas</i>	– umie wyjaśnić, co oznaczają imię Kohelet i Księga Eklezjasty – analizuje budowę składniową wskazanego wypowiedzenia – odszukuje w tekście i interpretuje aforyzmy wyrażające prawdy oświecie i człowieku – określa, co jest marnością zdaniem twórcy obrazu <i>Vanitas</i>	– wskazuje językowe środki stylistyczne podkreślające refleksyjny charakter tekstu – określa funkcję zdań podrzędnych w tekście biblijnym	– określa typy zdań złożonych występujących w Księdze Koheleta – porównuje sposób przedstawienia przemijalności życia w Biblii i w dziele malarskim – szuka innych dzieł sztuki zainspirowanych motywem <i>vanitas</i>	– wyjaśnia sensy zawarte w pytaniach występujących we fragmencie księgi biblijnej – wykazuje, że fascynacja motywem <i>vanitas</i> jest wciąż popularna w sztuce współczesnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
15.	Miłość nie tylko duchowa	wprowadzenie do lekcji 12. <i>Miłość nie tylko duchowa</i> Pieśń nad Pieśniami (1, 15-2,4)	– zna formę gatunkową Pieśni nad Pieśniami – wie, co to jest alegoria – potrafi odczytać sens dosłowny i sens alegorycznyPieśni nad Pieśniami – określa, kto wypowiada się w tekście – wymienia porównania, jakimi posługują się Oblubieniec i Oblubienica	– wyjaśnia, dlaczego w przypadku Pieśni nad Pieśniami powinno się uwzględniać interpretację alegoryczną – analizuje strukturę porównań wymienianych przez Oblubieńca i Oblubienicę – pisze wypowiedź argumentacyjną	– wyjaśnia sens porównań wymienianych przez Oblubieńca i Oblubienicę – określa, jaki rodzaj miłościwyrażają rozmówcy	– porównuje budowę wykrzyknień wwypowiedziach osób mówiących wtekście – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej	– podaje znaczenie symboli: ciernie, jabłoń, lilia, narcyz – porównuje językoraz wymowę Pieśni nad Pieśniami i <i>Hymnu o miłości świętego Pawła z Tarsu</i> – formułuje koncepcję porównania utworów, a wnioski zapisuje w dowolnej formie
16.	Współczesne nawiązania do Pieśni nad Pieśniami	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Współczesne nawiązania do Pieśni nad</i>	– określa osoby mówiące w wierszach – wyjaśnia na podstawie tekstu	– charakteryzuje stosunek do miłości wyrażany przez osoby mówiące	– analizuje budowę składniową 1. i 3. strofywiersza Poświętowskiej,wyjaśnia funkcję	– określa, odwołując się do wiersza Stachury, czy uczucia osoby mówiącej są	– porównuje wierszPoświętowskiej z obrazem Muncha <i>Pocałunek na plaży</i>, 1921

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Pieśniami</i> Edward Stachura, <i>Pejzaż</i> Halina Poświatowska, <i>Odlamałam gałąź miłości</i> zadanie projektowe (antologia najpiękniejszych wierszy o miłości)	Stachury, czy miłość usprawiedliwia bezwarunkowy podziw – wskazuje metafory i alegorię w wierszu Poświatowskiej – bierze udział w zadaniu projektowym	w wierszach – opracowuje krótkie hasło internetowe definiujące miłość jako uczucie łączące dwoje ludzi – współtworzy antologię najpiękniejszych wierszy o miłości	takiego ukształtowania wypowiedzi – uzasadnia, odwołując się do różnych tekstów kultury, czy miłość umiera – ilustruje wybranym tekstem kultury każdy z wierszy zamieszczonych w antologii	wyrażone w sposób pośredni czy bezpośredni – rozważa, na czym polega podobieństwo przedstawienia Oblubieńca i Oblubienicy w <i>Pieśni nad Pieśniami</i> oraz przedstawienia bohaterki wiersza Stachury – porównuje i ocenia efekty projektów, publikuje najlepszą antologię w formie albumu	– wyjaśnia, odwołując się do <i>Pieśni nad Pieśniami</i> , wiersza Stachury i aktu Modiglianego <i>Stojąca naga Elvira</i> , 1918, w jaki sposób twórcy osiągają subtelność artystyczną dzieł

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
17.	Świat poezji biblijnej – psalmy	wprowadzenie do lekcji 14.Świat poezji biblijnej – psalmy Psalm 13; Psalm 47 Agnieszka Osiecka, Chwalmy Pana	– charakteryzuje kreację osoby mówiącej i adresata oraz relacje między nimi w omawianych psalmach – wymienia cechy gatunkowe psalmu – wie, kiedy w tekście poetyckim występuje podmiot zbiorowy – podejmuje próbę napisania hasła encyklopedycznego	– wskazuje cechy gatunkowe psalmu w przywołanych utworach – określa rodzaj psalmu – podaje przykłady świadczące o emocjonalności osoby mówiącej w Psalmie 13 – pisze hasło encyklopedyczne	– wskazuje najważniejsze środki stylistyczne zastosowane w psalmach; określa ich funkcje – szuka inspiracji Księgą Psalmów w różnych tekstach kultury współczesnej – uzasadnia, czy utwór Chwalmy Pana można nazwać współczesnym psalmem	– wyjaśnia, w czym wyraża się kunsztowność Psalmu 47 – analizuje różne współczesne teksty kultury, wyjaśnia, które z nich są parafrazą, a które wiernie nawiązują do Księgi Psalmów – zna pojęcie gospel	– wyjaśnia, jaką funkcję pełni parafrazowanie Księgi Psalmów w wybranych tekstach kultury współczesnej – porównuje sposób wyrażania radości w Psalmie 47 i w pieśniach gospel
18.	Psalmy inspiracją dla poetówwszystk ich czasów	wprowadzenie do lekcji 15. Psalmy inspiracją dla poetów wszystkich	– wskazuje w obu wersjach Psalmu 30. słownictwo potwierdzające, że tekst ma charakter	– wskazuje w obu wersjach Psalmu 30. fragmenty ujawniające funkcję	– opisuje relacje człowieka z Bogiem na podstawie obu wersji Psalmu 30.	– uzasadnia, że Psalm 30. Miłosza jest parafrazą psalmu biblijnego – objaśnia	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		czasów Czesław Miłosz, Psalm 30. (Podzięką za wybawienie od śmierci) Wisława Szymborska, Psalm	dziękczynny – rozumie, czym charakteryzują się funkcje:informatyw na, ekspresywna iimpresywna – wskazuje w <i>Psalmie</i> Szymborskiej anafory – wskazuje w <i>Psalmie</i> S ymborskiej fragmentyzawierają ce ironię	informatywną, ekspresywną iimpresywną – określa rolę anafor w wierszu Szymborskiej – wyjaśnia znaczenie związku frazologicznego „krecia robota”, określa jego funkcję w <i>Psalmie</i> Szymbors kiej	– analizuje język <i>Psalmu</i> Szymborskiej, uwzględniając zabiegi językowe uzasadniające tytuł wiersza – wyjaśnia, w jakim celu Szymborska dokonałaprzekszał cenia maksymy Terencjusza – opisuje obraz przyrody wyłaniający się z <i>Psalmu</i> Szymborskiej	obecnew <i>Psalmie</i> Sz ymborskiej symbole i personifikacje elementówprzyrod y – interpretuje tytuł wiersza Szymborskiej – pisze referat i wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tych form gatunkowych	
19.	Biblijna wizja końca świata	wprowadzenie do lekcji 16. <i>Biblijna wizja końca świata</i> Apokalipsa	– wyjaśnia pojęcie <i>apokalipsa</i> – opowiada wydarzenia opisane w tekście	– charakteryzuje kreację człowieka przedstawioną w Apokalipsieświąt ego Jana	– odszukuje wtekście środki językowe służące obrazowaniu apokaliptycznemu	– wyjaśnia sens wyrażenia „studnia Czełusci” – pisze ostrzeżenia	– wyjaśnia symbole zamieszczone wtekście – przedstawia iargumentuje swoje

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		świętego Jana (9,1–12) miniprzewodnik: motywy biblijne zadanie projektowe (wystawa multimedialna na temat wizji apokalipsy w sztuce XX i XXI w.)	– wskazuje w utworze cechy wypowiedzi proroczej – streszcza wpunktach opowiadanie zamieszczone w tekście – włącza się w prace projektowe	– wskazuje w tekście elementy alegoryczne – wymienia uniwersalne motywy obecne w Biblii – zbiera materiały do zadania projektowego	– charakteryzuje cierpienia zadane ludziom przez szarańczę – objaśnia elementy alegoryczne w fragmencie Apokalipsy	dla ludzkości wchodzącej w trzecią dekadę XXI w.	stanowisko na temat kar opisanych w utworze – organizuje wystawę multimedialną na temat wizji apokalipsy w sztuce XX i XXI w.
20.	Biblia w literaturze i kulturze. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		– zna czas powstania Biblii – wie na czym polega wartość Biblii – zna uniwersalne motywy biblijne – wie, że Biblia nie jest jednorodna gatunkowo – dostrzega	– rozróżnia formę gatunkową tekstów biblijnych – wymienia motywy obecne w poznanych księgach biblijnych – podaje przykłady utworów inspirowanych	– podaje przykłady utworów inspirowanych Biblią, wyjaśnia, na czym polega nawiązanie – charakteryzuje styl wybranych tekstów biblijnych – podaje przykłady	– określa rolę Biblii w tworzeniu znaczeń uniwersalnych – omawia funkcję środków artystycznych charakterystycznych dla stylu biblijnego	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			żywołność motywów biblijnych w kulturze – zna frazeologizmy o biblijnym rodowodzie	Biblią – wie, czym odznacza się styl biblijny i stylizacja biblijna – wyjaśnia frazeologizmy o biblijnym rodowodzie	tekstów, w których występuje stylizacja biblijna	– określa funkcję stylizacji biblijnej	
21.	Praca klasowa						
LITERATURA GREKÓW I RZYMIAN							
22.	Źródła literatury – antyk	wprowadzenie do lekcji 17. Źródła literatury – antyk Arystoteles, Poetyka (fr.) Safona, [Wydaje mi się samym bogom równy]	– określa czas trwania epoki starożytnej – wie, że Tyrtajos i Safona to przedstawiciele literatury greckiej – wymienia najważniejsze tematy literatury antycznej	– objaśnia, na czym polegała antyczna idea naśladownictwa – wyjaśnia, co według Arystotelesa wyróżnia sztukę poetów – odnosząc się do	– wie, że literaturę antyczną można podzielić na okresy – wymienia antyczne wyznaczniki literatury – sporządza notatkę na temat	– potrafi przyporządkować wybranych autorów do odpowiednich okresów – omawia antyczne wyznaczniki literatury – określa	– posługuje się biegle terminologią teoretycznoliteracką dotyczącą klasyfikacji rodzajowej i gatunkowej – uzasadnia, czy poezja wciąż wiąże się z muzyką – rozważa cytaty

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Tyrtajos, <i>Rzecz to piękna...</i> (fr.)	– zna najważniejsze pojęcia związane z literaturą antyczną – opisuje uczucia zakochanej kobiety z wiersza Safony – potrafi wyjaśnić pojęcie <i>liryka tyrtejska</i> – rozpoznaje wwierszu Tyrtajosa formy czasowników w różnych trybach	<i>Poetyki, wymienia środki obrazowania typowe dla poezji</i> – wyjaśnia, z jakim apelem osoba mówiąca zwraca się do żołnierzy w liryku Tyrtajosa – określa, czemu służy w wierszu Tyrtajosa użycie czasowników w różnych trybach	<i>antycznych i współczesnych wyznaczników literatury</i> – interpretuje sens ostatniego wersu wiersza Safony – wykazuje za pomocą odpowiednich argumentów, że wiersz Tyrtajosa jest utworem o charakterze retorycznym	problematykę najważniejszych dzieł literatury antycznej – <i>opracowuje hasło encyklopedyczne literatura antyczna</i> – ocenia sposób wyrażania miłości w wierszu Safony – uzasadnia, czy miłość do ojczyzny w sytuacji zagrożenia zawsze wymaga ofiary z życia	pochodzący z <i>Hymnu o miłości</i> , odnosząc się do wiersza Safony i własnych przemyśleń – określa, odwołując się do utworów literackich i filmów, który wzór patriotyzmu jest mu bliższy: wojenny, heroiczny czy oparty na pracy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
23.	Filozofia sztuką życia	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Filozofia sztuką życia</i> Platon, <i>Obrona Sokratesa</i> (fr.)	– objaśnia, co jest istotą filozofii, odwołując się do tekstu – posługuje się nazwami wartości (dobro, prawda, mądrość, cnota) – określa na podstawie 4. akapitu tekstu, o co według filozofa należy dbać w życiu – wie, czym charakteryzuje się mowa jako forma wypowiedzi retorycznej	– wyjaśnia, odwołując się do tekstu, na czym polega fałszywe przekonanie ludzi o swojej mądrości – opracowuje plan mowy, wciela się w rolę obrońcy Sokratesa – pisze referat na temat wybranego filozofa greckiego i jego poglądów	– wyjaśnia, na czym, zdaniem Sokratesa, polega uprawianie filozofii – uzasadnia swoje zdanie na temat poglądów głoszonych przez Sokratesa	– przedstawia wywód Sokratesa, odwołując się do tekstu Platona – pisze referat zgodny z wszystkimi założeniami gatunkowymi tej formy wypowiedzi	– wyjaśnia, odwołując się do filozofii greckiej, jakie były poglądy starożytnych na temat dobra, prawdy i piękna – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
24.	Świat idei i świat realny	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Świat idei i świat realny</i> Platon, <i>Państwo</i> (fr.)	– charakteryzuje rozmówców sytuację nadawczo-odbiorczą w <i>Państwie</i> Platona – streszcza poglądy Platona na temat państwa – wyjaśnia, jakiego człowieka Platon uważa za szczęśliwego, a jakiego za godnego pożałowania – rozpoznaje w tekście środki językowe służące perswazji – wie, co oznacza pojęcie <i>utopia</i>	– określa funkcje rozmówców w tekście Platona – wskazuje w <i>Państwie</i> elementy utopijne – wymienia przyczyny wojen wskazane przez Platona	– objaśnia symboliczne znaczenia elementów alegorii i jaskini – określa, dlaczego słuszne ideały tak łatwo ulegają wypaczeniu – ocenia model państwa opisany przez Platona	– określa, za pomocą jakich narzędzi można poznawać nowe idee – porównuje Platońskie wyobrażenie o świecie absolutnym z chrześcijańską wizją takiego świata – uzasadnia, w jakim stopniu Platońska idea państwa jest możliwa do zrealizowania	– odnosi alegorię jaskini do czasów współczesnych; określa, co będzie ogniem, co cieniami na ścianie, a co kajdanami wie współczesnej „jaskini” – ocenia, która z dróg poznania jest, zdaniem Platona, bardziej wartościowa – uzasadnia, czy obywatel może cieszyć się nieograniczoną wolnością i czy społeczeństwo nieorganizowane może być społecznością szczęśliwą

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
25.	Mit o złotym wieku	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Mit o złotym wieku</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr. części I <i>Grecja</i>) infografika: postacie mitologii greckiej	– wie, czym charakteryzuje się mit – podaje przykład personifikacji, odwołując się do tekstu Parandowskiego – sporządza notatkę o czterech wiekach ludzkości według mitologii greckiej – opowiada historię Prometeusza	– doskonalą umiejętność streszczania – opisuje, odnosząc się do fragmentów tekstu Parandowskiego, co jest podstawą szczęścia	– wyjaśnia różnice w rozumieniu pojęcia <i>ludzkość</i> w różnych mitach o powstaniu człowieka – ustosunkowuje się do tezy, że ludzie kochający wojnę to osoby o sercach „twardych jak kamień”	– porównuje mityczne elementy stworzenia świata z opisami z Księgi Rodzaju – opracowuje hasło encyklopedyczne wyjaśniające funkcję wątkówmitologicznych we współczesnym filmie	– interpretuje symbolikę metali służących do charakterystyki kolejnych wiekówludzkości
26.	Pojedynek bez szans na zwycięstwo	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Pojedynek bez szans na zwycięstwo</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr. części I <i>Grecja</i>)	– opowiada mit o Apollu i Marsjaszu – wyszukuje w wierszu Herberta powtórzenie i określa jego funkcję w tekście – przygotowuje	– wskazuje wydarzenia występujące tylko w wierszu – rozpoznaje środki stylistyczne w wierszu Herberta; określa	– ocenia przyczyny okrutnego zachowania Apolla – określa wymowę utworu Herberta – wyjaśnia frazeologizmy o mitologicznym	– interpretuje zakończenie wiersza, uwzględniającstosunek natury do cierpień Marsjasza	– porównuje wizerunek Marsjasza ukazanyw micie, wierszu Herberta i rzeźbie André Le Bruna, <i>Marsjasz</i>, 1783 – podaje przykłady

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		miniprzewodnik: frazeologizmy antyczne zadanie projektowe (wystawa o mitologicznych konfliktach między bogami a śmiertelnikami)	argumenty do dyskusji na temat sposobu traktowania pokonanego Marsjasza przez Apolla – włącza się w prace projektowe	ich funkcje – uczestniczy wdyskusji na temat sposobu traktowania pokonanego Marsjasza przez Apolla – zna frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie – zbiera materiały do zadania projektowego	rodowodzie		innych mitologizmów niż te wymienione w podręczniku – organizuje wystawę poświęconą mitologicznym konfliktom między bogami a śmiertelnikami
27.	Apollo – bóg o wielu twarzach	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Apollo – bóg o wielu twarzach</i> Zygmunt Kubiak, <i>Apollo między mrokiem a światłem</i> (fr.)	– wie, że tekst Kubiaka to esej – opowiada dzieje Apolla – wykazuje niejednoznaczność mitologicznego wizerunku boga	– wie, czym odznacza się esej jako forma wypowiedzi – charakteryzuje pojmowanie sprawiedliwości przez starożytnych Greków	– zna elementy kompozycji eseju – interpretuje zawarte w eseju metafory – wyjaśnia, z jakich powodów Kubiak, używa	– analizuje kompozycję tekstu Kubiaka, wyjaśnia sposób, w jaki autor łączy ze sobą poszczególne akapity – w wypowiedzi	– określa i ocenia styl Kubiaka – wypowiedzi pisemnej na temat wybranego bohatera mitologii greckiej nadaje cechy gatunkowe eseju

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			– przeredagowuje akapit 5. tekstu Kubiaka	– wskazuje w tekście metafory – rozumie pojęcie etymologicznego znaczenia wyrazu	określenia „wilczy” bóg	pisemnej przedstawia refleksje na temat wybranego bohatera mitologii greckiej	
28.	Tęsknota na wieki – mit o Demeter	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Tęsknota na wieki – mit o Demeter</i> <i>Do Demeter</i> (fr.) zadanie projektowe (przedstawienie oparte na motywach mitologicznych)	– opowiada historię Demeter i Persefony – charakteryzuje bohaterki wiersza <i>Do Demeter</i> , zwracając uwagę na ich emocje – sporządza plan wydarzeń ukazanych w wierszu – wie, co to jest archetyp – włącza się w prace projektowe	– wskazuje sensy dosłowne i symboliczne mitu – wyjaśnia, co to jest archetyp – zbiera materiały do zadania projektowego	– w tekście <i>Do Demeter</i> wskazuje i nazwa środki językowe służące wyrażaniu emocji – kompiluje i/lub modyfikuje teksty na potrzeby zadania projektowego	– opisuje i ocenia, jaki obraz matki wyłania się z wiersza <i>Do Demeter</i> – uzasadnia, czy rzeźbę zFrognerparkenGu stawa Vigelandamożna uznać za archetyp matki – współtworzy scenariusz przedstawienia	– samodzielnie interpretuje dowolną historię mitologiczną, wskazując na jej archetypiczny charakter – wystawia przedstawienie oparte na motywach mitologicznych
29.	Miłość	wprowadzenie	– opowiada mit orficki	– charakteryzuje	– wskazuje w wierszu	– objaśnia sens	– porównuje różne

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	silniejsza niż śmierć	do lekcji 24. <i>Miłość silniejsza niż śmierć</i> Jacek Kaczmarski, <i>Przechadzka z Orfeuszem</i> miniprzewodnik: symbolika grecko-rzymska	– określa osobę mówiącą w wierszu Kaczmarskiego – wskazuje w wierszu aluzje i nawiązania do historii mitologicznej – charakteryzuje obraz piekła przedstawiony w wierszu – zbiera argumenty do dyskusji na temat tego, czy warto ulegać zachciankom	Orfeusza, zwracając uwagę na elementy archetypu poety wkreacji tej postaci – włącza się w klasową dyskusję	Kaczmarskiego elementy muzyczne; uzasadnia, dlaczego ten tekst jest piosenką – uzasadnia, czy utwór można traktować jako symboliczny wyraz tęsknoty za utraconą bliską osobą – wyjaśnia znaczenie słów „W sobie masz swój Hades”	stwierdzenia, że piekło jest zamieszkane przez Orfeusza – rozważa, odwołując się do wiersza, co jest w stanie wzruszyć piekło – wyjaśnia, jak rozumie słowa Sartre’a, że „piekło to inni”	sposoby postrzegania piekła, odnosząc się do opinii Kaczmarskiego i stwierdzenia Sartre’a oraz do innych tekstów kultury – wyszukuje w dowolnych źródłach internetowych dzieła Malczewskiego podejmujące temat Orfeusza i Eurydyki; omawia, jakie nowe znaczenia twórca nadał mitycznej historii

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
30.	Walka i wojna w <i>Iliadzie</i>	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Walka i wojna w Iliadzie</i> Homer, <i>Iliada</i> (fr. <i>Pieśni XXII</i>)	– określa autora, czas powstania i przynależność gatunkową <i>Iliady</i> – charakteryzuje Achillesa i Hektora jako bohaterów heroicznych – wyszukuje porównania homeryckie w tekście <i>Iliady</i> – zbiera argumenty do oskarżenia lub obrony Achillesa	– wskazuje najważniejsze cechy gatunkowe eposu – objaśnia tytuł <i>Iliady</i> – próbuje samodzielnie zanalizować porównanie homeryckie – omawia rolę narratora w kreacji świata przedstawionego – wyszukuje w tekście przejawy patosu – wie, czym charakteryzuje się heroizm	– wskazuje zabiegi narratora zmierzające do zobiektywizowania zdarzeń – określa najważniejsze wydarzenia w eposie – uzasadnia, któremu z bohaterów można przypisać heroizm – rozważa, czy można wskazać okoliczności łagodzące czyny Achillesa	– na podstawie epitetów określa stosunek narratora do obu bohaterów – samodzielnie analizuje porównanie homeryckie, wskazując na jego funkcję w utworze – ocenia postawę Hektora	– porównuje wizerunek Achillesa ukazany we fragmentach <i>Iliady</i> i w innych tekstach kultury
31.	Pycha i przebaczenie w <i>Iliadzie</i>	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Pycha</i>	– streszcza w punktach wydarzenie opisane w tekście	– opisuje emocje Achillesa – wyjaśnia, za co	– analizuje styl wypowiedzi Priama i Achillesa	– wyszukuje środki stylistyczne we fragmencie	– porównuje postawę ojca ukazaną we fragmencie <i>Iliady</i> i na

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>iprzebaczenie w Iliadzie</i> Homer, <i>Iliada</i> (fr. Pieśni XXIV)	– zbiera argumenty pozwalające ocenić bohaterów	Achilles podziwia Priama	– zapisuje w postaci stwierdzenia słowa Achillesa na temat ludzkiego losu	<i>Iliady</i> , określa ich funkcje	obrazie Aleksandra A. Iwanowa, <i>Priam prosi Achillesa o zwrot ciała Hektora</i> , 1824
32.	Siła perswazji	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Siła perswazji</i> <i>Arystoteles, Retoryka</i> (fr. Księgi I) Homer, <i>Iliada</i> (fr. Pieśni II)	– dostrzega różnicę między perswazją a manipulacją – wie, czym jest retoryka – dostrzega różnicę między wnioskowaniem dedukcyjnym a wnioskowaniem indukcyjnym – zna elementy kompozycji mowy – przygotowuje mowę zachęcającą koleżanki i kolegów do wyjazdu na wspólną	– objaśnia różnicę między perswazją a manipulacją – definiuje pojęcie retoryka – wyjaśnia, co jest istotą retoryki zdaniem Arystotelesa – wyjaśnia różnicę między wnioskowaniem dedukcyjnym a wnioskowaniem indukcyjnym – wskazuje elementy kompozycji mowy we fragmencie	– wskazuje, co zdaniem Arystotelesa jest istotą retoryki, a co jedynie sposobem osiągnięcia celu – uzasadnia, czy mowa Agamemnona mieści w sobie elementy opowiadania – formułuje wniosek wynikający z twierdzenia ogólnego oraz porównania liczebności wojsk greckich i	– określa, odwołując się do <i>Retoryki</i> , który ze sposobów wnioskowania zasługuje na miano dowodu – potrafi właściwie określić, czy porównywanie liczby wojsk jest twierdzeniem ogólnym, twierdzeniem szczegółowym czy wnioskiem – przygotowuje mowę do koleżanek	– omawia i ocenia dwa sposoby dowodzenia (argumentowania) wskazane przez Arystotelesa – stosuje w swojej mowie do koleżanek i kolegów wnioskowanie dedukcyjne i indukcyjne – wygłasza mowę w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			wycieczkę	<i>Iliady</i> – formułuje własnymi słowami sens konkluzji w mowie Agamemnona – określa funkcję porównania wojsk greckich i trojańskich w <i>Iliadzie</i>	trojańskich	i kolegów, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	
33.	Wędrówka w <i>Odysei</i> Homera	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Wędrówka w Odysei Homera</i> Homer, <i>Odyseja</i> (fr.)	– określa autora, czas powstania, temat i przynależność gatunkową <i>Odysei</i> – rozpoznaje elementy fantastyczne świata przedstawionego – nazywa uczucia Odyseusza – wskazuje w tekście porównanie	– wyjaśnia różnicę między fikcją afantastyką w <i>Odysei</i> – wyjaśnia, o czym rozmawiają Odyseusz i Achilles – określa rolę Kirke w życiu Odyseusza – podaje przykłady funkcji	– analizuje porównania homeryckie i określa ich funkcję w <i>Odysei</i> – dostrzega w utworze realizację toposu życia jako wędrówki – określa, czy	– określa związek między wyrzutami czynionymi przez Odyseusza żonie a wymową tekstu – porównuje bohaterów <i>Iliady</i> i <i>Odysei</i> Homera – podaje przykłady współczesnych dzieł nawiązujących	– swoim przemyśleniom na temat toposu wędrówki nadaje cechy gatunkowe eseju

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			homeryckie – wie, czym są funkcja ekspresywna i impresywna języka – rozumie znaczenie toposu <i>homo viator</i>	ekspresywnej i impresywnej języka –	Odyseusz szukał pocieszenia w śmierci – wskazuje w tekście środki językowe służące realizacji funkcji poetyckiej	do toposu <i>homo viator</i>	
34.	Tragedia i tragizm	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Tragedia i tragizm</i> Arystoteles, <i>Poetyka</i> (fr.) Janusz Misiewicz, <i>Tragedia attycka</i> (fr.)	– zna źródło tragedii antycznej – zna cechy gatunkowe tragedii – wymienia składniki, które, zdaniem Arystotelesa, stanowią o istocie tragedii – wymienia, odwołując się do fragmentów tekstu Misiewicza, trudności związane z objaśnieniem	– określa cel tragedii greckiej – objaśnia, odwołując się do tekstu Misiewicza, jakie funkcje w tragedii pełni dialog – objaśnia sens cytatów pochodzących z eseju Misiewicza	– określa rolę poszczególnych elementów kompozycyjnych tragedii – określa wpływ tragedii na odbiorcę – przypomina mitologiczną historię króla Edypa	– wyjaśnia, stwierdzenie, że tragedia jest przedstawieniem w formie „dramatycznej, a nie narracyjnej” – określa funkcję języka dominującą w tekście Misiewicza – przygotowuje wypowiedź: jedną zawierającą obronę Edypa,	– przyporządkowuje składniki tragedii do środków naśladowania, przedmiotów naśladowania i sposobów naśladowania

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			terminu <i>tragedia</i>			drugą – jego oskarżenie	
35.	<i>Antygona</i> – tragedia wzorcowa	wprowadzenie do lekcji 30. <i>Antygona</i> –tragedia wzorcowa Sofokles, <i>Antygona</i>	– streszcza wydarzenia opisane w <i>Prologu</i> – wymienia bohaterów utworu – wskazuje przyczyny tragedii Antygony	– wyszukuje wtekście środki stylistyczne, zna ich funkcje – omawia rolę Fatum w życiu bohaterów	– analizuje rozmowę Antygony i Ismeny – określa rolę Chóru – omawia funkcję środkówstylistyczny ch w kreacji świata przedstawionego – rozważa, co mogłoby zlikwidować Fatum ciążące na Labdakidach	– wyjaśnia, w jaki sposób emocje wpływają na charakter wypowiedzi Kreona – wylicza wydarzenia najważniejsze dla rozwoju akcji	– rozważa, w jakim stopniu <i>Antygona</i> przynosi <i>katharsis</i> współczesnemu czytelnikowi – zapisuje refleksje na temat postaci literackiej, której historia przypomina los bohatera tragedii antycznej
36.	Racje Antygony	wprowadzenie do lekcji 31. <i>Racje Antygony</i> Sofokles, <i>Antygona</i> Jerzy	– wymienia obowiązki i prawa, którymi kierowała się Antygona – zbiera argumenty do dyskusji na temat zasadności akceptowania	– opisuje reakcję Kreona na słowa Antygony – wskazuje wostatnim monologu Antygony środki językowe służące	– w klasowej dyskusji rzeczowo uzasadnia swoje zdanie, stosując zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej	– wyjaśnia, dlaczego Antygona powtarza rytuał pogrzebowy – wyjaśnia, na czym polega tragizm Antygony – rozważa zasadność	– interpretuje elementy plakatu Nowosielskiego – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Nowosielski, <i>Antygona</i> , fragment plakatu teatralnego, 1982	każdego prawa ustanowionego przez władzę – gromadzi materiały na temat wybranych bohaterów mitologii greckiej	wyrażaniu emocji – uczestniczy w klasowej dyskusji – pisze referat na temat wybranych bohaterów mitologii greckiej	– określa, jakie odczytanie tragedii Sofoklesa zapowiada plakat Nowosielskiego	stwierdzenia „Każda epoka ma taką tragedię, na jaką zasługuje” – pisze referat zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej	
37.	Racje Kreona	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Racje Kreona</i> Sofokles, <i>Antygona</i> Wiesław Grzegorzczak, <i>Antygona</i> , plakat teatralny, 1998 infografika: teatr grecki	– przedstawia losy Kreona – streszcza mowę tronową Kreona – opisuje sposób ukazania kobiety na plakacie Grabarczyka	– określa rolę Terejasza w tragedii Sofoklesa – wymienia cechy Kreona – zestawia racje Antygony i Kreona, wskazuje postać, za którą się opowiada – omawia związek między sposobem ukazania kobiety na plakacie	– omawia rolę zdań pytających w dialogu Kreona i Hajmona – określa symbolikę kolorów na plakacie Grzegorzczaka	– interpretuje zmianę postawy Kreona w finale tragedii – objaśnia sens wypowiedzi Przewodnika chóru – uzasadnia twierdzenie, że tragedia Sofoklesa jest pochwałą mądrości – porównuje plakat	– rozważa, w jakim stopniu losy Kreona można uznać za przykład ironii tragicznej – uzasadnia, czy Kreona cechuje <i>hybris</i> – ocenia, czy u Kreona występuje <i>wina tragiczna</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				Grzegorzcyka acharakterami Antygony i Kreona		Grzegorzcyka z dziełem Nowosielskiego	
38.	Mądrość w krzywym zwierciadle komika	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Mądrość w krzywym zwierciadle komika</i> Arystofanes, <i>Chmury</i> (fr.) zadanie projektowe(antyczna księga śmiechu)	– rozróżnia typy komizmu – omawia problematykę <i>Chmur</i> Arystofanesa – włącza się w prace projektowe	– wskazuje przykłady komizmuwe fragmentach dzieła – określa, jaka filozofia wyłania się z komedii Arystofanesa – zbiera materiały do zadania projektowego	– wymienia zjawiska fizyczne tłumaczone przez Sokratesa – określa, podjakimi warunkami twórca ma prawo ośmieszać autorytety	– wyjaśnia, w jaki sposób Arystofanespróbuje zdyskredytować Sokratesa – tworzy antyczną księgę śmiechu	– wyszukuje wtekście argumenty filozoficzne typowe dla sofistów, konfrontuje je z rzeczywistymi poglądami Sokratesa – wydaje najlepszą antyczną księgę śmiechu w formie albumu
39.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Włodzimierz Legnauer, <i>Gardzienickie gesty</i> (fr.) zadania od 1.–9.	– rozumie sens dosłowny tytułu, wie, czym jest sens niedosłowny – wie, jaki środek stylistyczny	– wyjaśnia sens dosłowny tytułu – próbuje określić jeden z jego sensów niedosłownych	– określa jeden z sensów niedosłownych tytułu – wyjaśnia, co łączy przykłady	– określa jeden z sensów niedosłownych tytułu, wyjaśnia jego wpływ na wymowę tekstu	– odczytuje więcej sensów niedosłownych tytułu – uzupełnia o wniosek sylogizm zawierający

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			występuje w tytule artykułu – wie, co to znaczy, że kultura starożytnej Grecji miała charakter oralny – ocenia prawdziwość podanych twierdzeń	– określa, jaką funkcję pełni środek stylistyczny występujący w tytule artykułu – podaje przykłady trzech przejawów oralnego charakteru kultury greckiej – wyjaśnia, jakie cechy greckiej kultury antycznej autor akcentuje w pierwszych trzech akapitach tekstu – wyjaśnia znaczenia przypisywanych antykowi określeń wymienionych przez autora w akapicie 4.	przejawów oralnego charakteru kultury greckiej z przedstawieniem teatralnym – określa, z jakich przesłanek autor wywodzi cechy greckiej kultury antycznej – wskazuje, które określenia z akapitu 4. mają charakter metaforyczny – objaśnia sens stwierdzenia z akapitu 4., biorąc pod uwagę funkcję użytych środków retorycznych	– wyjaśnia pojęcia: sylogizm, przesłanka ogólna, przesłanka szczegółowa – wyjaśnia, na czym polega paradoksalny charakter <i>katharsis</i> w ujęciu Arystotelesa	przesłankę ogólną i przesłankę szczegółową

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
40.	Herodot czytany przez Kapuścińskiego	wprowadzenie do lekcji 34. <i>Herodot czytany przez Kapuścińskiego</i> Ryszard Kapuściński, <i>Podróże z Herodotem</i> (fr.) zadanie projektowe (ilustrowany album <i>Obrazy Innego wtekstach kultury</i>)	– wie, kim był Herodot – określa pierwszy cel podróży Herodota – wymienia elementy różniące starożytnych Egipcjan od starożytnych Greków – rozpoznaje w tekście środki językowe – zbiera argumenty do klasowej dyskusji na temat prawa ingerowania w życie innych – zna zasady dyskutowania – stara się brać udział w dyskusji – włącza się w prace projektowe	– wypisuje w formie twierdzeń prawa relatywizmu kulturowego odkrytego przez Herodota – określa funkcję środków językowych w tekście Kapuścińskiego – wskazuje w tekście słowo wyrażające etnocentryzm i ksenofobię Greków – formułuje tezę do dyskusji – bierze czynny udział w dyskusji – zbiera materiały do zadania projektowego	– określa stosunek Herodota do Innego – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie (doskonalenie umiejętności argumentacji)	– przedstawia swój stosunek do obyczajów Egipcjan – wskazuje wartości cenione przez Herodota – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – nawiązuje do opinii innych dyskutantów – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem – tworzy ilustrowany album <i>Obrazy Innego wtekstach kultury</i>	– ocenia zasady pluralizmu kulturowego – wskazuje w tekście Kapuścińskiego cechy eseju, wyjaśnia, dlaczego pisarz wybrał tę formę wypowiedzi – publikuje najlepszą pracę projektową w formie albumu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
41.	W świecie rzymskich bogów	wprowadzenie do lekcji 35. <i>W świecie rzymskich bogów</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr. części II Rzym)	– przedstawia, w jaki sposób Parandowski relacjonuje wierzenia Rzymian	– omawia podstawowe różnice między panteonem greckim a rzymskim	– uzasadnia istotną rolę tolerancji w życiu codziennym – opisuje świat wyobrażeń religijnych Rzymian	– przedstawia i uzasadnia swoje zdanie na temat roli wpływów greckich na obyczajowość Rzymian	– charakteryzuje grecki i rzymski system wierzeń religijnych, wymienia podobieństwa i różnice
42.	Ewolucja eposu – <i>Eneida</i> Wergiliusza	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Ewolucja eposu – Eneida Wergiliusza</i> Wegiliusz, <i>Eneida</i> (fr.)	– wymienia cechy gatunkowe eposu – wskazuje w <i>Eneidzie</i> inwokację – wymienia najważniejsze, zdaniem Wergiliusza, cechy idealnego obywatela	– wyjaśnia, czy inwokacja z <i>Eneidy</i> jest podoba do tej z <i>Iliady</i> – przedstawia najważniejsze wydarzenia z mitu założycielskiego, zawarte w <i>Eneidzie</i>	– określa, co łączy Eneasza z homeryckimi pierwowzorami, a co go od nich odróżnia	– określa stosunek Wergiliusza do homeryckiej tradycji literackiej – określa stosunek Wergiliusza do państwa	– charakteryzuje rzymski świat zmarłych – rozważa, odwołując się do obrazu Elizjum, w jakim stopniu można używać historii do tłumaczenia teraźniejszości
43.	Heroizm i miłość w <i>Eneidzie</i>	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Heroizm i miłość w Eneidzie</i>	– charakteryzuje Dydonę – przedstawia wydarzenia, jakie się rozegrały w jaskini	– określa stosunek Dydony do Eneasza – przedstawia wpływ Fatum na los bohaterów	– ocenia prawdziwość uczuć Dydony – uzasadnia, czy ludzie mają prawo	– omawia rolę bogów w <i>Eneidzie</i> – porównuje postawy Achillesa i Eneasza	– wygłasza referat w klasie – rozważa zagadnienie zazdrości w różnych tekstach kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Wergiliusz, <i>Eneida</i> (fr.)	– gromadzi materiały do opracowania referatuna temat różnych odsłon miłości w epoce starożytnej	– pisze referat	wyboru, gdy miłość i powinność się wykluczają	– pisze referat zgodnie ze wszystkimi założeniami gatunkowymi tej formy wypowiedzi	
44.	Epikureizm i stoicyzm Horacego	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Epikureizm istoicyzm Horacego</i> Horacy, <i>Pieśń zimowa</i> ; <i>Do Mecenasa</i> ; <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>	– wie, czym są epikureizm i stoicyzm; wyjaśnia, którą z tych postaw uważa za wartościowszą – określa, do kogo zwracają się osoby mówiące w pieśniach – wskazuje porównanie w pieśni <i>Do Mecenasa</i> – wypisuje z pieśni <i>Do Mecenasa</i> fragmenty o	– zna kontekst biograficzny i filozoficzny <i>Pieśni</i> – opisuje stosunek osoby mówiącej w <i>Pieśni zimowej</i> do bogów – charakteryzuje adresata wypowiedzi w pieśni <i>Do Mecenasa</i> – wypisuje aforyzmy z pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>	– wskazuje w <i>Pieśniach</i> cechy stoicyzmu i epikureizmu – omawia motywy obecne w <i>Pieśniach</i> – wyjaśnia, w jaki sposób w pieśni <i>Do Mecenasa</i> jest rozumiana wartość cnoty – określa, jakie znaczenia wynikają z obecności toposu wędrowki w pieśni <i>Do Mecenasa</i>	– określa funkcje językowe ujawniające się w <i>Pieśni zimowej</i> – ocenia zasadność i aktualność spostrzeżeń Horacego na temat młodości – charakteryzuje postawę Horacego wobec życia – określa funkcję pytań retorycznych w pieśni <i>Do Pompejusza</i>	– rozważa, jak zachować się wobec przeciwności losu, odwołuje się do <i>Pieśni zimowej</i> oraz własnych przemyśleń – analizuje realizację motywu samotnego żeglarza w pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			charakterze filozoficznym – stawia tezę dotyczącą trwałych i ulotnych wartości w życiu człowieka; zbiera argumenty na jej uzasadnienie	– pisze wypowiedź argumentacyjną na temat trwałych i ulotnych wartości w życiu człowieka	– określa budowę składniową aforyzmów w pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>	<i>Grosfusa</i> – zachowuje wszystkie cechy gatunkowe wypowiedzi argumentacyjnej – wykazuje, że te same motywy inaczej funkcjonują w literaturze antycznej niż w Biblii	
45.	Poeta natchniony	wprowadzenie do lekcji 39. <i>Poeta natchniony</i> Horacy, <i>Wzniosłem pomnik</i> Pablo Picasso, <i>Poeta</i> , 1912	– opisuje osobę mówiącą w pieśni, przedstawia, do kogo się ona zwraca – określa nastrój pieśni – wyszukuje metaforę w tekście pieśni – wie, co znaczy topos <i>non omnismoriar</i>	– interpretuje znaczenie metafory zawartej w pieśni – wskazuje w pieśni Horacego topos <i>non omnismoriar</i> , wyjaśnia jego znaczenie – wyjaśnia, dlaczego <i>Wzniosłem pomnik</i>	– wskazuje w pieśni elementy biograficzne, określa ich funkcję – interpretuje wymowę utworu – ocenia postawę artysty wobec przekonania o nieśmiertelności	– uzasadnia, które określenie lepiej charakteryzuje warsztat twórczy Horacego: platoński szal twórczy czy rzemiosło poetyckie – wyjaśnia, czy obraz Picassa można	– charakteryzuje Horacego, odnosząc się do jego <i>Pieśni</i> – porównuje Horacjaną realizację toposu <i>non omnismoriar</i> z innymi tekstami kultury nawiązującymi do motywu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			– wie, że <i>Wzniosłem pomnik</i> jest utworem metapoetyckim	jest utworem metapoetyckim	jego utworów	uznać za realizację toposu poety natchnionego i szatu poetyckiego	nieśmiertelności poezji
46.	Horacy jako wychowawca	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Horacy jako wychowawca</i> Horacy, <i>Ojczyzna – okrętem</i> Josif Brodski, <i>W stylu Horacego</i> (fr.) miniprzewodnik: motywy antyczne	– umie wskazać w pieśni Horacego animizację i personifikację – określa nastrój pieśni – opowiada, czego dotyczy sytuacja liryczna ukazana w wierszu Brodskiego – wyjaśnia, co jest tematem wiersza Brodskiego	– wyjaśnia, na czym polega personifikacja zastosowana w pieśni – wskazuje alegorie statku i burzy w wierszu Brodskiego	– wyjaśnia sensy alegoryczne utworu Horacego – rozważa, w jaki sposób w wierszu Horacego realizuje się motyw patriotyzmu – wyjaśnia, dlaczego Brodski posłużył się zdrobnieniem rzeczownika <i>statek</i>	– interpretuje alegorie obecne w pieśni Horacego – wyjaśnia tytuł wiersza Brodskiego – objaśnia różnicę między patriotyzmem Horacego a Brodskiego – porównuje pieśń Horacego z wierszem Brodskiego	– porównuje wykorzystanie alegorii okrętu w wierszu Horacego i w innym tekście kultury
47.	Język oficjalny i nieoficjalny	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Język oficjalny i nieoficjalny</i>	– rozumie rolę języka jako narzędzia komunikacji – zna zasadę podziału	– potrafi rozpoznać w tekście odmiany języka oficjalnego i nieoficjalnego	– rozwija umiejętności tworzenia różnych pism użytkowych	– tworzy pisemne oświadczenie – wyjaśnia istotę mody językowej,	– wykazuje się doskonałą umiejętnością tworzenia pism

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Ewa Baniecka, <i>Gwara młodzieżowa jako odmiana współczesnej polszczyzny</i> (fr.)	języka ogólnego na język oficjalny i nieoficjalny – wymienia odmiany języka, wie, czym się one charakteryzują – zna zasady konstrukcji pism użytkowych i stara się je stosować – podaje synonimy wyrazu <i>dziewczyna</i> – dostrzega zalety i zagrożenia wynikające ze zjawiska mody językowej	– wymienia i definiuje formy tekstów użytkowych – tworzy pisma użytkowe – stosuje w pismach użytkowych zasady kompozycyjne – stara się wyjaśnić związek między stylem kolokwialnym, nieoficjalną odmianą polszczyzny a gwarą młodzieżową, odwołuje się do tekstu	– odwołuje się do tekstu Banieckiej i ocenia jedno z określeń atrakcyjnej dziewczyny pod względem ekspresywności i tajności	odwołując się do tekstu Banieckiej i własnych doświadczeń	użytkowych – wyjaśnia pojęcie socjolektu i określa jego funkcję w wypowiedzi – wymienia trzy socjolekty inne niż gwara młodzieżowa
48.	Literatura Greków i Rzymian.		– określa czas trwania epoki starożytnej – zna mitologię	– wyjaśnia, jak starożytni Grecy postrzegali bogów	– wskazuje w <i>Iliadzie</i> lub <i>Odysei</i> cechy	– wyjaśnia przesłanie <i>Platońskiej alegorii</i>	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		starożytnych Greków – zna mitologię starożytnych Rzymian – zna formy gatunkowe lektur obowiązkowych (epos, tragedia antyczna, komedia antyczna) – zna uniwersalne motywy antyczne, dostrzega ich żywotność w kulturze – zna frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie	– wymienia motywy obecne w poznanych utworach antycznych – wyjaśnia frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie – wyjaśnia, jak antyczni twórcy rozumieli heroizm i patriotyzm – podaje cechy gatunkowe eposu, tragedii antycznej, komedii antycznej	eposu – wskazuje w Antygoniecechy tragedii antycznej – wskazuje w Chmurachcechy komedii antycznej – omawia archetypy występujące w literaturze Greków i Rzymian – omawia Platońską alegorię jaskini	jaskini – omawia koncepcję ludzkiego losu zawartą w tragedii greckiej – wyjaśnia, w jaki sposób współcześni twórcy odwołują się do tradycji antycznej, podaje przykłady – wskazuje nawiązywania do antyku w polszczyźnie potocznej	
49.	Tworzenie własnego tekstu.	zadanie 1. Andrzej Maria Lewicki, Anna	– zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi	– potrafi przygotować na podstawie	– posługuje się słownictwem pozwalającym	– formułuje opinię popartą uzasadnieniem	– z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	Wypowiedź ustna	Pajdzińska, <i>Frazeologia</i> Zadanie 2. ZbigniewHerbert , <i>Apollo i Marsjasz</i>	– ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji	wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	– płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem	informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
50.	Praca klasowa						
ŚREDNIOWIECZE							
51.	Tysiąc lat kultury średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Tysiąc lat kultury średniowiecza</i> Jacques Le Goff, <i>Człowiek średniowiecza</i>	– zna czas trwania epoki – określa najważniejsze wydarzenia wpływające na kontekst historyczny	– zna symbole mające szczególne znaczenie dla średniowiecza – wie, na czym polegałśredniowieczny uniwersalizm	– omawia niejednoznaczność symboliki psa – wyjaśnia, w jaki sposób średniowiecze postrzegało sens	– wyjaśnia powody nadawania elementom przyrody sensu symbolicznego w okresie średniowiecza	– rozważa i uzasadnia rolę symboli w życiu człowieka różnych epok

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		(fr.) miniprzewodnik: symboliczne zwierzęta średniowiecza	i kulturowy epoki – wie, czym jestsymbol – rozwija umiejętność przetwarzania informacji wtekście popularnonaukowym	– wie, z czego wynikała uprzywilejowana rola łaciny w okresie średniowiecza	istnienia przedmiotówniem aterialnych – uzasadnia, czy myślenie symboliczne w średniowieczu miało charakter naukowy	– wyjaśnia rolę myślenia symbolicznego w ludzkimżyciu	
52.	Zło brakiem dobra	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Zło brakiem dobra</i> św. Augustyn, <i>Wyznania</i> (fr.) miniprzewodnik: wielcy święci średniowiecza	– wskazuje problem postawiony wtekście – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że wszystko, co istnieje na świecie, jest dobre	– określa, czym jest zło i dobro według św. Augustyna	– opisujedrogę do uznania nieskończoności Boga i postrzegania świata jako przestrzeni dobra, odnosi się do tekstu św. Augustyna	– określa na podstawie tekstu św. Augustyna, jakie są powinności człowieka	– porównuje rozważania Sokratesa iAugustyna na temat dobra
53.	Język jako system znaków	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Język jako system</i>	– wie, że język jest systemem znaków – wie, na jakie	– podaje przykłady form językowych do wybranego	– doskonalili umiejętność przeredagowywani	– wyjaśnia, na czym polega specyfika dzieła literackiego	– przyporządkowuje zmiany wuwspółczesnionej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		znaków Jan Parandowski, <i>Język zbiorem znaków</i> (fr.) [Ach, miłość...]	podsystemy można podzielić język – rozwija umiejętność wykorzystywania wiedzy z zakresu gramatyki interpretacji utworówliterackich i tworzeniu własnych tekstów	słowa – udoskonala umiejętność rozbioru logicznego wypowiedzeń	a tekstu	– dokonuje przekładu anonimowego wiersza na współczesną polszczyznę, a następnie wskazuje elementy językowe, które uległy zmianie	wersji wiersza do odpowiednich podsystemów języka
54.	Poetycki traktat teologiczny	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Poetycki traktat teologiczny Bogurodzica</i> (tekst średniowieczny i przekład na współczesną polszczyznę)	– czyta ze zrozumieniem <i>Bogurodzicę</i> – zna czas powstania utworu – wskazuje najważniejsze cechy gatunkowe pieśni religijnej – wskazuje w <i>Bogurodzicy</i> osobę mówiącą i adresata	– opisuje sytuację liryczną ukazaną w <i>Bogurodzicy</i> – wyjaśnia, na czym polega symetria budowy strof – pisze wypowiedź argumentacyjną	– określa modlitewny charakter <i>Bogurodzicy</i> – rozważa, dlaczego <i>Bogurodzicę</i> można nazwać poetyckim traktatem teologicznym – wie, co oznaczają pojęcia: antyteza,	– interpretuje <i>Bogurodzicę</i> w kontekście teocentryzmu i hierarchizmu – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej	– interpretuje realizację motywu <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> i na polichromii z kaplicy Trójcy Świętej – ocenia, czy prośby zawarte w <i>Bogurodzicy</i> mogłyby znaleźć się we współczesnej modlitwie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
					hierarchizm, teocentryzm		
55.	Bogurodzica – pierwszy polski hymn	wprowadzenie do lekcji 46. Bogurodzica – pierwszy polski hymn Bogurodzica (tekst średniowieczny)	– wie, czym charakteryzuje się hymn jako gatunek literacki – potrafi wskazać w Bogurodzicy środki wpływające na nastrój pieśni	– wskazuje środki stylistyczne wpływające na muzyczny charakter Bogurodzicy – wyjaśnia, kim jest podmiot zbiorowy, uzasadnia swoje zdanie	– wyjaśnia, czy zasadna jest opinia Jana Długosza, że Bogurodzicę można określić mianem pieśni ojczyстей – zna okoliczności zapisu najstarszych słów w języku polskim	– uzasadnia, dlaczego Bogurodzicę zapisano w języku polskim, chociaż językiem dominującym w literaturze średniowiecza była łacina	– rozważa, czy w treści próśbzanoszonych do Maryi można odnaleźć wartości szczególnie ważne dla Polaków
56.	Trwałość i zmiana w języku	wprowadzenie do lekcji 47. Trwałość i zmiana w języku Teresa Skubalanka, Wczesno- czy późnośredniowie	– zna okoliczności powstania języka polskiego – zna pojęcia: archaizm, neologizm, neosemantyzm – wymienia rodzaje archaizmów	– zna ogólne cechy języków słowiańskich – wskazuje i nazywa różne typy archaizmów w Bogurodzicy – wskazuje i określa formy deklinacyjne	– rozumie i objaśnia proces wyodrębniania się języka polskiego – wie, czym charakteryzuje się przegłos polski – wyjaśnia na podstawie tekstu	– ocenia, które cechy Bogurodzicy wpływają na przynależność średniowiecznej polszczyzny do grupy języków słowiańskich	– wyszukuje w języku ogólnopolskim lub w gwarze wyrazu/wyrażenia będącego nośnikiem form archaicznej polszczyzny

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		czny język Bogurodzicy? (fr.)	– podaje przykład neosemantyzmu z Bogurodzicy – czyta ze zrozumieniem tekst Skubalanki	i koniugacyjne w Bogurodzicy – wskazuje problemy poruszone w tekście Skubalanki	Skubalanki różnicę między tekstem archaicznym aarchaizowanym	– określa, kiedy dochodzi do powstawania neologizmów i emantyzmów – analizuje Bogurodzicę pod kątem zmian w języku	
57.	Średniowieczna mowa uczuć	wprowadzenie do lekcji 48. Średniowieczna mowa uczuć Lament świętokrzyski(fr.)	– określa gatunek literacki Lamentu świętokrzyskiego – wie, pod jakimi tytułami utwór występuje w literaturze – określa osobę mówiącą i jej adresatóww Lamencie świętokrzyskim – opisuje sytuację liryczną w Lamencie	– wypisuje z wiersza najczęściej występujące epitety, określa ich funkcję – uzasadnia, który wizerunek Maryi jest mu bliższy – z Bogurodzicy czy z Lamentu Świętokrzyskiego	– wskazuje w tekście fragmenty o charakterze emocjonalnym – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze kontrastowym	– charakteryzuje kreację Matki Bożej w tekście, uwzględnia rolę kontrastów i środków stylistycznych	– ocenia związek wizerunku Matki Boskiej w Lamencie świętokrzyskim ze średniowieczną piosenką – wyszukuje podobieństwa i różnice między Bogurodzicą a Lamentem Świętokrzyskim, uwzględnia typ liryki, nadawcę, adresatów,

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			świętokrzyskim				obraz Boga i Maryi, styl, ideę przewodnią
58.	Średniowieczny wzór rycerza	wprowadzenie do lekcji 49. Średniowieczny wzór rycerza Pieśń o Rolandzie (fr.)	– umie wskazać cechy idealnego rycerza – charakteryzuje Rolanda na podstawie fragmentu tekstu – wie, co to jest literatura parenetyczna – gromadzi argumenty do dyskusji nad postawą Rolanda	– wskazuje w tekście przykłady etosu rycerskiego – wymienia cechy literatury parenetycznej ujawniające się wPieśni o Rolandzie – uczestniczy wdyskusji	– ocenia decyzję Rolanda oodrzczeniu pomocy – objaśnia sens ostatnichgestówRo landa, odnosząc się do etosu rycerskiego isymboliki chrześcijańskiej	– wyjaśnia funkcje elementów gloryfikujących śmierć Rolanda – rozważa, czy można pogodzić religijne ideały zkrzewieniem wiary za pomocą siły	– porównuje postawy heroiczne trzech wybranych przez siebie bohaterów literackich różnych epok
59.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	zadanie 1. Pieśń o Rolandzie (fr.)	– zapoznaje się z przykładowym konspektem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady	– formułuje tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – gromadzi argumenty i przykłady – tworzy plan	– posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowujecechy	– pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania	– formułuje błyskotliwą puentę – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – podejmuje próbę przygotowania planu kompozycyjnego wypowiedzi na zadany temat	kompozycyjny wypowiedzi – pisze wypowiedź argumentacyjną, wyróżnia graficznie wstęp, rozwinięcie i zakończenie	tej formy gatunkowej – zachowuje logiczną kolejność argumentów		
60.	Średniowieczny wzór władcy	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Średniowieczny wzór władcy</i> Gall Anonim, <i>Kronika polska</i> (fr.)	– wie, na czym polegał uniwersalizm łaciny w okresie średniowiecza – wie, jakie są cechy gatunkowe kroniki – wymienia cechy dobrego władcy	– wskazuje w tekście cnoty Bolesława Krzywoustego – wyjaśnia, dlaczego <i>Kronikę polską</i> można nazwać utworem parenetycznym	– wyjaśnia, dlaczego kroniki są źródłem wiedzy o przeszłości	– wyjaśnia, dlaczego Gall Anonim określa czas panowania Chrobrego jako „złoty wiek”	– opisuje, odnosząc się do fragmentu <i>Kroniki polskiej</i> , jak wokresie średniowiecza kształtowały się relacje polsko-niemieckie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
61.	Konflikt władzy świeckiej i duchownej	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Konflikt władzy świeckiej i duchownej</i> Gall Anonim, <i>Kronika polska</i> (fr.) Wincenty z Kielczy, <i>Hymn do świętego Stanisława</i>	– zna okoliczności śmierci św. Stanisława – wie, czym charakteryzuje się hymnambrożyński – cytuje fragmenty określające nastrój tekstu – wskazuje funkcję inwokacji w hymnie	– potrafi wskazać w <i>Hymnie do świętego Stanisława</i> elementy kompozycyjne – omawia cud opisany przez Wincentego z Kielczy	– analizuje na podstawie hymnu postawę biskupa wobec króla – rozważa i uzasadnia, czy religia może być czynnikiem państwowotwórczym	– omawia stanowisko zajęte przez Galla Anonima w kwestii sporu króla z biskupem	– odwołuje się do różnych tekstów kultury, by wskazać przykłady reakcji świata nadprzyrodzonego na śmierć bohatera
62.	Czym jest asceza?	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Czym jest asceza?</i> <i>Legenda o świętym Aleksym</i> (fr.) Jan Twardowski, <i>Malowani święci</i>	– wskazuje w utworze elementy fantastyczne – wymienia cechy, którymi kieruje się asceta – wylicza cuda towarzyszące śmierci świętego – uzasadnia, czy	– cytuje fragment świadczący o autorytecie Biblii w średniowieczu – określa, do kogo zwraca się narrator w inwokacji i o co prosi – wie, czym w średniowieczu była	– zna pojęcie <i>fuga mundi</i>, podaje przykład funkcjonowania tego motywu w <i>Legendzie o świętym Aleksym</i> – określa rolę Matki Bożej w tekście – ocenia postawę	– interpretuje zachowanie Aleksego podczas nocy poślubnej – wyjaśnia etymologię imienia Aleksey – rozważa, z czego wynikała popularność	– porównuje motyw miłości małżeńskiej w <i>Legendzie o świętym Aleksym</i> i innym tekście kultury – ocenia popularność Joanny d’Arc na przestrzeni wieków, zwracając uwagę

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			współcześnie postawa ascetyczna może być popularna – opisuje świętych ukazanych w liryku Twardowskiego	asceza – uzasadnia, kogo można nazwać świętym – odczytuje symbolikę kolorów w wierszu Twardowskiego	Aleksego wobec Famijany – interpretuje wiersz Twardowskiego jako polemikę z kulturą masową	utworu w średniowieczu – interpretuje wiersz Twardowskiego jako refleksję nad sensem świętości we współczesnym świecie	dlaczego obecnie postać ta stała się bohaterką kultury popularnej
63.	Święty a świat	wprowadzenie do lekcji 53. Święty a świat Kwiatki świętego Franciszka z Asyżu (fr.)	– wie, co to jest kazanie – streszcza wydarzenia opisane w tekście – nadaje nowy tytuł 1. fragmentowi, uwzględniając myśl przewodnią tekstu – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat aktualności idei wyznawanych przez św. Franciszka	– wyjaśnia, w jaki sposób 1. fragment nawiązuje do założeń teocentryzmu – opisuje na podstawie 2. fragmentu stosunek świętego Franciszka do świata przyrody – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp,	– wskazuje środki stylistyczne dominujące w odpowiedzi św. Franciszka w 1. fragmencie – określa środki stylistyczne pojawiające się w 2. fragmencie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej	– wskazuje i interpretuje nawiązania do Biblii w 2. fragmencie – wyjaśnia, w jaki sposób fragmenty tekstu realizują franciszkańską afirmację świata – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie	– porównuje wizerunek świętego ukazany we fragmentach tekstu z innymi wizerunkami świętych średniowiecznych – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				rozwińcie, zakończenie		podsumowuje rozważania	
64.	Franciszkanizm – kontynuacje i nawiązania	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Franciszkanizm – kontynuacje i nawiązania</i> św. Franciszek z Asyżu, <i>Hymn</i> (fr.) papież Franciszek, encyklika <i>Laudatosi</i> ’ (fr.)	– wskazujew <i>Hymnie</i> cechy gatunkowe – określa osobę mówiącą i adresata – wymienia bohaterów <i>Hymnu</i> – wie, czym są antropomorfizacja i encyklika – czyta ze zrozumieniem tekst encykliki	– przywołuje określenia przypisane bohaterom <i>Hymnu</i> – zna okoliczności powstania encykliki <i>Laudatosi</i> ’ – opisuje model życia przedstawiony w encyklice – przedstawia swoje stanowisko wobec problemu poruszonego w encyklice	– charakteryzuje elementy przyrody opisane w <i>Hymnie</i> – ocenia franciszkańską postawę afirmacji świata – wskazuje w encyklice bezpośrednio i pośrednio nawiązania do franciszkanizmu	– wyjaśnia, dlaczego <i>Hymn</i> nazywa się także <i>Pieśnią słoneczną</i> – podaje teologiczne uzasadnienie działań na rzecz ochrony środowiska	– analizuje, w jaki sposób polska literatura nawiązywała do idei franciszkanizmu, odwołuje się do wybranych tekstów kultury
65.	<i>Danse macabre</i> – taniec ze śmiercią	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Danse macabre – taniec ze śmiercią</i>	– zna okoliczności powstania motywu <i>danse macabre</i> – opisuje wizerunek śmierci popularny	– określa rolę alegorii w średniowiecznym wizerunku śmierci – określa funkcję	– objaśnia fragmenty o charakterze groteskowym – uzasadnia, że wiersz zawiera	– omawia funkcję grotesku w utworze – tworzy notatkę syntetyzującą na temat sztuki	– wyjaśnia, dlaczego konwencja naturalistyczna była popularna w średniowieczu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią (fr.) infografika: idee średniowiecza	w średniowieczu – wypisuje z wiersza antytezy i wyrazy bliskoznaczne – wskazuje w tekście elementy komiczne	antytez i wyrazów bliskoznacznych – cytuje fragmenty o charakterze groteskowym	elementy naturalistyczne – wskazuje, co łączy ludzi wymienionych w przemowie Śmierci	umierania w literaturze i kulturze średniowiecza	– wyszukuje we współczesnej kulturze nawiązania do średniowiecznego motywu <i>dansemacabre</i>
66.	Średniowieczni w krzywym zwierciadle satyry	wprowadzenie do lekcji 56. Średniowieczni w krzywym zwierciadle satyry Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią (fr.) Miron Białoszewski, Wywiad zadanie projektowe	– wie, czym jest satyra – rozumie określenie <i>memento mori</i> – wskazuje w tekście elementy humorystyczne – wskazuje elementy łączące Wywiad z tekstem średniowiecznym – wyszukuje w Wywiadzie antytezy – włącza się w prace projektowe	– rozumie, na czym polega demokratyzm śmierci – wskazuje w tekście średniowiecznym fragmenty o charakterze satyrycznym, uzasadnia swój wybór – wskazuje w Wywiadzie elementy współczesności – zbiera materiały do	– objaśnia i uzasadnia, na czym polega kontrast między wypowiedziami Śmierci i Mistrza Polikarpa – porównuje tekst średniowieczny z graficzną realizacją motywu <i>dansemacabre</i> – uzasadnia, czy Wywiad zawiera elementy groteski	– omawia związek między zastosowaniem humoru a moralizatorską wymową tekstów średniowiecza – tworzy projekt start-upowy	– porównuje wizerunek śmierci ukazany w Rozmowie Mistrza Polikarpa ze Śmiercią i w tekstach kultury współczesnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		(start-up)		zadania projektowego			
67.	Opowieść o miłości nieszczęśliwej	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Opowieść o miłości nieszczęśliwej</i> <i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> (fr.) Halina Poświatowska, [tutaj leży Izolda jasnowłosa...]	– zna pojęcia: romans, romans rycerski – czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia i opisuje bohaterów tekstu – cytuje argumenty prawne i moralne wysuwane przez Ogryna – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat sensu wierności bez miłości – określa osobę mówiącą i bohaterów wiersza Poświatowskiej	– wyjaśnia, jaką rolę pełni świat przyrody w życiu Tristana i Izoldy – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie – określa nastrój wiersza Poświatowskiej, opinię uzasadnia przykładami z tekstu – analizuje budowę składniową ostatniej strofy wiersza, określa wpływ tej	– ocenia postawę Tristana wobec Ogryna – interpretuje słowa Ogryna, że Tristan jest „umarły” – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – na podstawie biogramu Poświatowskiej wyjaśnia, czy wiersz zawiera elementy biograficzne	– formułuje uniwersalne twierdzenie o miłości, odwołując się do historii uczucia Tristana i Izoldy – w wypowiedzi argumentacyjnej pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania – wskazuje i interpretuje nawiązania do historii Tristana i Izoldy w wierszu	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – omawia kreacje średniowiecznych kochanków na podstawie <i>Dziejów Tristana i Izoldy</i> oraz innych tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				konstrukcji na wymowę utworu		Poświatowskiej	
68.	Symbolika miłości	wprowadzenie do lekcji 58. <i>Symbolika miłości</i> <i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> (fr.)	– czyta tekst ze zrozumieniem – opisuje wydarzenia i bohaterów ukazanych w tekście – zbiera materiały do referatu	– opisuje niezwykle wydarzenia, do których doszło po śmierci Tristana i Izoldy – ocenia postępowanie Izoldy o Białych Dłoniach – pisze referat na temat symboli, którymi artyści obrazują miłość	– objaśnia symbolikę nagiego miecza rozdzielającego śpiących kochanków – wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną	– wyjaśnia, dlaczego literatura tak często sięga po symbole – przygotowuje referat zgodny ze wszystkimi założeniami tej formy wypowiedzi	– rozważa rolę symboli (np. przedmiotów, roślin, kolorów) w różnych tekstach kultury – wygłasza referat w klasie
69.	Tworzenie własnego tekstu. Szkic interpretacyjny	zadanie 1. Jarosław Iwaszkiewicz, <i>Do Izoldy</i>	– zapoznaje się z przykładowym konspektem – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia szkicu	– bada budowę tekstu, sytuację komunikacyjną, użyte środki językowe, kreację świata przedstawionego	– wybiera i omawia tylko te elementy składowe utworu, które są ważne dla jego zrozumienia – posługuje się słownictwem	– pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zwięźle podsumowuje rozważania	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			interpretacyjnego – stawia tezę interpretacyjną i podejmuje próbę jej uzasadnienia	– potwierdza prawdziwość swojej tezy za pomocą argumentów wywiedzionych z tekstu oraz z wybranych kontekstów	pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – pisze szkic interpretacyjny, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi		

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
70.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	zadanie 2. RéginePernaud, <i>Kobieta w czasach katedr</i> (fr.)	– zapoznaje się z przykładowym konspektem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi na zadany temat – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej	– pisze wypowiedź argumentacyjną – rozpoznaje problem rozważany w tekście oraz stanowisko autora wobec tego problemu – ustosunkowuje się do rozwiązania przyjętego przez autora – odwołuje się do utworów poruszających problem rozważany w tekście – formułuje wnioski	– posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowujecechy tej formy gatunkowej – rzeczowo uzasadnia swoje stanowisko wobec problemu rozważanego w tekście – zachowuje logiczną kolejność argumentów	– pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania	– potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
71.	Poetycka <i>summa</i> średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 59. <i>Poetycka summa średniowiecza</i> Dante Alighieri, <i>Boska komedia</i> (fr.)	– wie, co oznacza pojęcie <i>summa</i> – wymienia cechy gatunkowe <i>Boskiej komedii</i> – opisuje sytuację egzystencjalną osoby mówiącej w tekście	– wskazuje najważniejsze elementy kompozycji <i>Boskiej komedii</i> – nazywa typ strof występujących w tekście – określa nastrój fragmentu poematu	– wyjaśnia, czy poemat Dantego można nazwać <i>summą</i> – uzasadnia, na czym polega teologiczny i syntetyczny charakter <i>Boskiej komedii</i>	– wyjaśnia, jak kompozycja<i>Boskiej komedii</i> wpływa na wymowę utworu – omawia, na czym polega wizyjność poematu Dantego	– porównuje obraz zaświatów w kulturze różnych epok –
72.	Średniowieczna wizja zaświatów	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Średniowieczna wizja zaświatów</i> Dante Alighieri, <i>Boska komedia</i> (fr.) Tadeusz Różewicz, <i>Brama</i> miniprzewodnik:	– rozumie rolę teocentryzmu wśredniowieczu – charakteryzuje obraz piekła z <i>Pieśni III</i> – cytujeokreślenia piekła z <i>Pieśni IV</i> – stawia tezę i gromadzi argumenty na potrzeby	– objaśnia, na czym polega groza dantejskich scen w<i>Boskiej komedii</i>, uzasadnia swoje zdanie – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat piekła – wyjaśnia sens napisu nad bramą	– określa funkcję zbiorowych scen niedoli ukazanych przez Dantego – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowujecechy tej formy gatunkowej – określa funkcjęelementów	– rozważa, czy strach przed karą jest dobrą motywacją postępowania człowieka, uzasadnia swoje zdanie – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie	– wyjaśnia, odwołując się do różnych tekstów kultury, w jaki sposób na przestrzeni wieków zmieniało się postrzeganie śmierci – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		motywy i idee średniowieczne	wypowiedzi argumentacyjnej – określa temat <i>Bramy Różewicza</i> – wie, na czym polega turpizm; stara się wyszukać elementy turpistyczne w wierszu Różewicza	dantejskiego piekła w wierszu Różewicza, odnosi się do <i>Boskiej komedii</i> – wskazuje w <i>Bramie</i> elementy satyryczne	satyrycznych w <i>Bramie</i> – interpretuje sens związku frazeologicznego w zakończeniu wiersza Różewicza	podsumowuje rozważania – opisuje piekło w ujęciu Różewicza	– wyszukuje w różnych źródłach przykłady potwierdzające stwierdzenie, że współczesność można nazwać cywilizacją śmierci
73.	Teologiczna <i>summa</i> średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Teologiczna summa średniowiecza</i> św. Tomasz z Akwinu, <i>Wiara i rozum</i> (fr.)	– czyta ze zrozumieniem – wymienia dwa rodzaje prawd o Bogu zawartych w dziele	– omawia, w jaki sposób św. Tomasz pojmuje wiarę religijną – stara się uzasadnić, że dzieło św. Tomasza można nazwać <i>summą</i>	– potrafi wyjaśnić, co to jest scholastyka – opisuje obraz Boga wyłaniający się z fragmentów tekstu	– uzasadnia, czy Tomasz Akwinu jest twórcą filozofii czy tylko jej znawcą – porównuje postawy filozoficzne św. Augustyna i św. Tomasza	– porównuje postawy filozoficzne św. Augustyna, św. Tomasza i św. Franciszka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
74.	Dyskusja ztradycją w poezji Villona	wprowadzenie do lekcji 62.Dyskusja z tradycją w poezji Villona François Villon, Wielki testament (fr.) Arthur Rimbaud, Sezon w piekle. Poranek zadanie projektowe (antologia zbuntowanych wierszy)	– zna formę gatunkową Wielkiego testamentu – określa adresata utworu – wyszukuje w tekście fragment o charakterze ironicznym – wie, co oznaczają określeniapoeta przeklęty i synkretyzm rodzajowy – czyta ze zrozumieniem tekst Rimbauda, określa osobę mówiącą i adresata – wypisuje z tekstów tropy semantyczne – włącza się w prace projektowe	– wypisuje z tekstu Villona elementy składające się na autoportret poety – wymienia rady udzielane przez Villona czytelnikom – wskazuje w dziele Villona elementy liryczne, epickie i dramatyczne – określa temat tekstu Rimbauda – wypisuje z tekstów środki składniowe i określa ich funkcję – zbiera materiały do zadania projektowego	– wskazuje elementy balladowe wutworze Villona – wymienia formy gatunkowe, do jakich nawiązuje Rimbaud – opracowuje antologię zbuntowanych wierszy	– wyjaśnia iuzasadnia, na czym polega dialog Villona z tradycją literacką i kulturową – omawia rolę ironii w dziele Villona – porównuje podejście Villona iRimbauda do życia, uwzględnia podobieństwa i różnice między ich dziełami – ilustruje wybranym tekstem kultury każdy z wierszy zamieszczonych w antologii	– wnioski z porównania dzieł Villona i Rimbauda zapisuje w formie interpretacji porównawczej – porównuje i ocenia efekty projektów, publikuje najlepszą antologię w formie albumu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
75.	Projekcja filmu <i>Siódma pieczęć</i>	<i>Siódma pieczęć</i> , reż. Ingmar Bergman, 1957	– ogląda film <i>Siódma pieczęć</i>				
76.	Wposzukiwaniu Boga – <i>Siódmapieczęć</i>	wprowadzenie do lekcji 63. <i>W poszukiwaniu Boga – Siódma pieczęć</i> , reż. Ingmar Bergman, 1957 Apokalipsa świętego Jana (8,1–11)	– określa formę gatunkową filmu – przedstawia swoje wrażenia po obejrzeniu dzieła – wymienia i charakteryzuje bohaterów – omawia główne wątki – wie, jaki tekst kultury stanowi kontekst dla filmu Bergmana	– opisuje, jakie wyobrażenie ludzi średniowiecza o świecie ukazano w filmie – określa nastrój ostatniej sceny filmu – wskazuje w filmieelementy symboliczne	– wskazuje w filmie postaci, które reprezentująwspółczesny sposób postępowania – ocenia wizerunek Śmierci w filmie – interpretuje wymowę gry w szachy ze Śmiercią	– wskazuje w filmie nawiązania do Biblii, określa ich funkcje – opisuje różne oblicza miłości ukazane w filmie – interpretuje wymowę filmu wkontekście fragmentu Apokalipsy świętego Jana	– porównuje, w jaki sposób kultura iliteratura prezentują lęki człowieka średniowiecza i człowieka współczesnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
77.	Sztuka i architektura średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 64. <i>Sztuka i architektura średniowiecza</i> Julian Przyboś, <i>Widzenie katedry w Chartres</i> miniprzewodnik: wynalazki średniowiecza	– wymienia cechy charakterystyczne stylu romańskiego w architekturze – podaje przykłady zabytków sztuki romańskiej ze swojego regionu – wymienia cechy stylu gotyckiego w architekturze – przedstawia, kim jest i do kogo kieruje swoją wypowiedź osoba mówiąca w wierszu Przybosia	– podaje cechy malarstwa i rzeźby w stylu romańskim i gotyckim – określa nastrój wiersza Przybosia – gromadzi materiał do referatu na temat tego, co średniowiecznego podoba się dzisiaj młodzieży	– podaje przykłady romańskich i gotyckich dzieł malarskich i rzeźbiarskich – wyjaśnia, jak należy rozumieć słowo <i>widzenie</i> zawarte w tytule wiersza Przybosia – pisze referat zgodnie z założeniami tej formy wypowiedzi	– wskazuje różnice między stylem rzeźby gotyckiej i romańskiej – rozważa zasadność poznawania zabytków epok minionych, odwołuje się do wiersza Przybosia – wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną	– analizuje wizerunek katedry w Chartres ukazany w wierszu Przybosia; porównuje go ze zdjęciem tego kościoła zamieszczonym w podręczniku – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
78.	Katedra fantastyczna	wprowadzenie do lekcji 65. <i>Katedra fantastyczna</i> Jacek Dukaj, <i>Katedra</i> (fr.) miniprzewodnik: konwencja fantastyczna w literaturze	– czyta ze zrozumieniem fragmenty tekstu Jacka Dukaja – wskazuje w tekście te cechy fantastycznej Katedry, które można odnieść do rzeczywistego obiektu architektury sakralnej	– wskazuje w tekście Dukaja pojęcia naukowe i neologizmy, określa ich funkcje – wyjaśnia, czy z perspektywy współczesnej młodzieży warto czytać literaturę fantasy	– wskazuje w tekście Dukaja fragmenty o charakterze uroczystym – zwraca uwagę na inne przejawy patosu w tekście	– określa sens zamieszczenia pojęć i wyrażen religijnych w tekście Dukaja – wyjaśnia sens zadedykowania opowiadania Gaudiemu	– porównuje tekst Jacka Dukaja z filmem Tomka Bagińskiego, zwracając uwagę na ukształtowanie przestrzeni, w jakiej rozgrywają się zdarzenia, oraz obraz katedry i jej symbolikę
79.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Aron Guriewicz, <i>Kategorie kultury średniowiecznej</i> (fr.) zadania 1.–10.	– analizuje strukturę tekstu – dostrzega sposób prowadzenia wywodu i argumentację – wskazuje metafory w akapicie 3., podejmuje próbę wyjaśnienia ich	– wskazuje tezę akapitu 1. i argumenty na jej rzecz podane przez autora – wyjaśnia sens metafor z 3. akapitu – wie, o jakiej kategorii kultury	– wyjaśnia, jakiej kategorii kultury średniowiecznej tekst dotyczy – uzasadnia, jaki był główny cel podróży w średniowieczu – określa funkcję wypowiedzi	– uzasadnia, jaką rolę w argumentacji Guriewicza odgrywają odwołania do <i>Boskiej komedii</i> Dantego	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			sensu – podaje synonim słowa <i>antyteza</i>	średniowiecznej mówi autor – wypisuje z tekstu przeciwieństwa obrazujące dualizm myślenia ludzi średniowiecza	nawiasowych – ocenia prawdziwość twierdzeń na temat tekstu, uzasadnia swoje zdanie		
80.	Średniowiecze. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		– zna czas trwania epoki – zna omówione teksty średniowieczne – zna motywy i idee średniowiecza – wie, czym była literatura parenetyczna – wie, kto był najwybitniejszym filozofem dojrzałego średniowiecza – wie, jakie dwa style	– wyjaśnia, czym był średniowieczny uniwersalizm – wyjaśnia, jaki stosunek do <i>sacrum</i> mieli ludzie średniowiecza – wyjaśnia, jak ludzie średniowiecza postrzegali śmierć – zna poglądy św. Tomasza – wyjaśnia, czym wyróżnia się <i>Wielki testament</i> na tle	– omawia wzory parenetyczne epoki, powołując się na przykłady – omawia pojęcie <i>deesis</i> , odnosi je do konkretnych dzieł epoki – omawia style w sztuce średniowiecza, powołuje się na przykłady – umie przedstawić poglądy św.	– wyjaśnia, w jaki sposób współcześni twórcy odwołują się do tradycji średniowiecznej, podaje przykłady	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			występowały w sztuce średniowiecza	innych tekstów epoki	Tomasza – objaśnia pojęcie <i>teodycea</i>		
81.	Praca klasowa						

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
RENESANS							
82.	Odrodzenie – nowa interpretacja antyku	wprowadzenie do lekcji 1.Odrodzenie – nowa interpretacja antyku Eugenio Garin, Człowiek renesansu (fr.) miniprzewodnik: wielcy ludzie renesansu infografika: główne idee renesansu	– zna genezę pojęcia <i>renesans</i> – określa ramy czasowej kontekst historyczny epoki – wie, czym była reformacja – rozumie najważniejsze idee i hasła renesansu – czyta ze zrozumieniem fragmenty tekstu Garina – zna najważniejszych twórców epoki – podaje kilka tytułów dzieł renesansowych	– objaśnia najważniejsze idee i hasła epoki – wyjaśnia, na czym polega „rozbudzenie kulturalne” ludzi renesansu – wymienia, odwołując się do tekstu Garina, dziedziny życia i kultury, którymi interesowali się renesansowi twórcy	– potrafi wskazać w wybranych dziełach renesansunawiązania do głównych idei epoki – omawia, odwołując się do tekstu Garina, na czym polega życie aktywne – formułuje własną definicję antropocentryzmu, odwołując się do tekstu Garina i wprowadzenia do lekcji	– uzasadnia, jakie korzyści i zagrożenia wynikają z postrzegania człowieka jako centrum świata – interpretuje postać Pallas Ateny jako symbolu życia obywatelskiego	– wyjaśnia, co było źródłem inspiracji dla renesansowej architektury, powołuje się na przykłady

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
83.	Człowiek w centrum – filozofia renesansu	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Człowiek w centrum – filozofia renesansu</i> Giovanni Pico della Mirandola, <i>O godności człowieka</i> (fr.)	– definiuje humanizm jako ruch umysłowy renesansu – zna pojęcia <i>antropocentryzm</i> i <i>homo faber</i> – wskazuje w tekście epitety i peryfrazy określające człowieka – wyszukuje fragmenty ukazujące pogląd Mirandoli na świat – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat kondycji człowieka – zbiera argumenty do dyskusji na temat wolności człowieka	– zna najważniejszych filozofów epoki – rozumie i stosuje pojęcie <i>homo faber</i> – wyjaśnia, na czym polega nawiązanie do antropocentryzmu w tekście Mirandoli – określa funkcję epitetów i peryfraz w tekście Mirandoli – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie – uczestniczy w klasowej dyskusji	– wie, co różniło humanizm od scholastyki – rozważa, czy każdy człowiek zasługuje na określenie <i>homo faber</i> – wyjaśnia, kim jest Bóg i czym jest świat według Mirandoli – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy gatunkowej	– wie, na czym polegał neoplatonizm – rozważa, w jaki sposób Mirandola ocenia Boga, wyjaśnia, co jest podstawą tej oceny – interpretuje metaforę „człowiek rzeźbiarzem samego siebie” – w wypowiedzi argumentacyjnej pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury
84.	Skuteczność	wprowadzenie	– objaśnia	– wskazuje, czego	– potrafi wskazać	– omawia, w jaki	– odwołuje się do

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
	jako cnota	do lekcji 3. <i>Skuteczność jako cnota</i> Niccolò Machiavelli, <i>Książę</i> (fr.)	zastosowaną w <i>Księciu</i> alegorię lwa i lisa, uwzględnia cechy tych zwierząt – wymienia, jakie cechy powinien mieć władca, który pragnie uniknąć politycznej porażki	powinna unikać osoba rządząca państwem – wyjaśnia różnicę między relacjami opartymi na miłości a relacjami, w których dominuje strach	i omówić, z czego wynikało zainteresowanie problematyką filozoficzną w renesansie – omawia różnicę między etyczną powinnością a skutecznością działania	sposób Machiavelli ocenia ludzi – zestawia i omawia dwa sposoby myślenia o człowieku we fragmentach dzieł Mirandoli i Machiavellego	różnych źródeł wiedzy i wyjaśnia, dlaczego Borgia można nazwać pierwowzorem tytułowego bohatera <i>Księcia</i>
85.	Utopia – groźny ideał?	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Utopia – groźny ideał?</i> Thomas More, <i>Utopia</i> (fr.) zadanie projektowe (projekt funkcjonowania szkoły)	– podaje tytuł dzieła, które rozpowszechniło motyw utopii i antyutopii – wie, czym charakteryzuje się utopia jako forma gatunkowa – wyjaśnia, jak More rozumie rolę	– przywołuje dzieła literatury antycznej, w których pojawia się motyw państwa idealnego – opisuje, jaki jest stosunek Utopian do złota i kamieni szlachetnych – opisuje rolę	– wskazuje analogię między wizją państwa w <i>Utopii</i> a biografią More’a – opisuje sposób funkcjonowania prawa w <i>Utopii</i> – wymienia, jakie elementy państwa totalitarnego znalazły	– uzasadnia, w jaki sposób autor <i>Utopii</i> postrzega małżeństwo – ocenia sposób, w jaki autor <i>Utopii</i> postrzega prawo – rozważa, jakie są zagrożenia i korzyści z planowania czasu	– porównuje wizję państwa utopijnego w dziele More’a i w innym tekście kultury – podaje przykłady współczesnych utopii i antyutopii

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			pieniędzy w życiu człowieka i jego dążenie do pomnażania dóbr materialnych – włącza się w prace projektowe	rodziny w państwie idealnym More’a – zbiera materiały do zadania projektowego	odzwierciedlenie w <i>Utopii</i> – rozważa i uzasadnia, jakie dobra człowiek powinien mieć na własność, a jakimi może się dzielić z innymi	sobie i innym – tworzy projekt funkcjonowania szkoły ponadpodstawowej	
86.	Rzeczpospolita idealna	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Rzeczpospolita idealna</i> Andrzej Frycz Modrzewski, <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> (fr.)	– wie, co to jest publicystyka – zna główne tematy publicystyki renesansowej – określa podstawową problematykę tekstu – wskazuje fragmenty, w których ujawnia się stosunek autorado religii i sporów religijnych – zna i stosuje	– zna tytuły i adresatów poszczególnych ksiąg traktatu <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> – wskazuje środki językowe służące celom perswazyjnym w dziele Modrzewskiego – przygotowuje	– omawia, w jaki sposób Modrzewski pojmuję rolę prawa w republice – uzasadnia, czy traktat <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> jest dziełem utopijnym czy refleksją nad kondycją państwa – przygotowuję mowę, zachowując	– rozważa, na czym polega pacyfizm Modrzewskiego – uzasadnia, na czym polega ponadczasowy charakter utworu – omawia, odwołując się do dzieła Modrzewskiego i własnych obserwacji, czemu powinny służyć	– wygłasza mowę na forum klasy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			podstawowe środki retoryczne	mowę, w której przedstawia program reformy szkoły	cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	reformy państwa	
87.	Miłość w noweli doskonałej	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Miłość w noweli doskonałej</i> Giovanni Boccaccio, <i>Sokół</i>	– wie, że utwór jest fragmentem <i>Dekameronu</i> – wie, że utwór jest nowelą – zna elementy składające się na schemat kompozycji noweli – określa elementy świata przedstawionego w utworze: czas, przestrzeń, postaci	– zna okoliczności powstania utworu – wie, czym charakteryzuje się nowela – wskazuje w tekście kolejne elementy kompozycji noweli – omawia relacje damy i Federiga – uzasadnia, czy dla miłości warto poświęcić to, co najcenniejsze	– wie, czym jest motyw sokoła w organizacji fabuły noweli – przedstawia i ocenia, jak zmieniał się stosunek Monny Giovanny do Federiga	– omawia symboliczną funkcję motywu sokoła w noweli Boccaccia – uzasadnia, czy kierowanie się miłością zawsze prowadzi ku dobru	– porównuje obraz miłości w tekście Boccaccia oraz innych tekstach kultury (np. <i>Dziejach Tristana i Izoldy</i>)

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
88.	Gra ze średniowieczną tradycją	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Gra ze średniowieczną tradycją</i> François Rabelais, <i>Gargantua i Pantagruel</i> (fr.) zadanie projektowe (wystawa multimedialna na temat karnawalizacji świata)	– zna genezę i formę gatunkową dzieła – wie, że utwór przedstawia groteskową wizję świata – zna wzory parenetyczne średniowiecza – wyszukuje w tekście elementy brzydoty – wyjaśniamaczenie przymiotnikagargantuiczny – wskazuje, jakich środków używa pisarz, by rozśmieszyć czytelnika – włącza się w prace projektowe	– wyjaśnia, czym charakteryzuje się groteska – wskazuje przysłowia iwyrażenia podlegające parodystycznemu przekształceniu – wskazuje słownictwo kolokwialnei wulgarne – wie, co cechuje literaturę popularną – wie, czym jest karnawalizacja świata – zbiera materiały do zadania projektowego	– wskazuje elementy groteski w tekście Rabelais'go – wyjaśnia, na czym polega satyryczne przekształcenie parenetycznych wzorów średniowiecza przezRabelais'go – omawia funkcję wprowadzenia do tekstu elementów stylu kolokwialnego – wskazuje w tekście cechy typowe dla literatury popularnej – przygotowuje scenariusz wystawy multimedialnej	– objaśnia funkcję groteskowej wizji świata w dziele Rabelais'go – omawiapostawę Rabelais'go wobec życia – ocenia ukazany w tekście model wychowania – wyszukuje na obrazie PieteraBruegla <i>Przysłowia niderlandzkie</i> (1559) ilustracje wybranych związków frazeologicznych;w yjaśnia ich znaczenie	– ocenia obraz świata ukazany przezRabelais'go – porównuje sposób pojmowania wolności w dziełachMirandoli, More'a orazRabelais'go – organizuje wystawę multimedialną na temat karnawalizacji świata

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
89.	Renesansowe małżeństwo doskonałe	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Renesansowe małżeństwo doskonałe</i> Mikołaj Rej, <i>Żywot człowieka poczciwego</i> (fr.) Ewa Lipska, <i>Może będzie lepiej</i> zadanie projektowe (prezentacja multimedialna na temat wielkich ludzi polskiego renesansu)	– wie, że utwór Reja należy do literatury parenetycznej – wie, jaki wzorzec osobowy propaguje – wyszukuje w tekście zdrobnienia oraz argumenty przemawiające za wstąpieniem w stan małżeński – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat małżeństwa – opisuje sytuację liryczną ukazaną w wierszu Lipskiej – uzasadnia, co jest niezbędne do szczęśliwego funkcjonowania rodziny, odwołuje się do tekstów	– określa funkcję zdrobnień – uzasadnia, jaką wizję małżeństwa prezentuje Rej: wyidealizowaną czy realistyczną – wskazuje w utworze cechy literatury popularnej – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie – określa nastrój wiersza Lipskiej, opinię potwierdza przykładami – interpretuje fakt zapomnienia rodziców o dziecku	– wyszukuje w tekście Reja fragment, w którym ujawnia się stosunek narratora do dzieci – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej, odwołuje się do wskazanych tekstów – określa w wierszu Lipskiej perspektywę czasową – interpretuje sens zakończenia i tytuł wiersza – tworzy prezentację multimedialną	– wskazuje w tekście Reja środki językowe wpływające na emocjonalny charakter dzieła – potrafi wskazać różnicę między traktatem Reja a traktatami powstałymi w okresie średniowiecza – porównuje wizję świata w <i>Żywocie człowieka poczciwego</i> i w <i>Utopii</i> Thomasa More'a – interpretuje symboliczny sens każdego elementu „zapomnianego”	– porównuje sposób przedstawienia małżeństwa w utworze Reja i w innych tekstach kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			– włącza się w prace projektowe	– zbiera materiały do zadania projektowego	o wielkich ludziach polskiego renesansu	przez bohaterów wiersza – przedstawia prezentację na forum klasy	
90.	Renesansowy wzór gospodarza	wprowadzenie do lekcji 9.Renesansowy wzór gospodarza Mikołaj Rej, Żywot człowieka poczciwego (fr.)	– zna pojęcie <i>homo oeconomicus</i> – zna renesansowewzorce osobowe: dworzanina i ziemianina – opisuje treść przykładu z 1. akapitu – wskazuje w tekście powtórzenia – formułuje rady, jak traktować pracownika	– porównuje średniowieczny wzór rycerza z renesansowym wzorem ziemianina – omawia funkcję powtórzeń w tekście – charakteryzuje stosunek gospodarza do pracowników w tekście Reja	– wyjaśnia, dlaczego Rej porównał złego gospodarza do zakonnika – ocenia ukazany w tekście stosunek gospodarza do pracowników – uzasadnia, jaki stosunek do pracowników Rej uważa za wzorcowy – omawia rolę zdrobnień wyliczeń w tekście	– charakteryzuje i ocenia ziemianina z tekstu Reja, zwracając uwagę, czy jest to człowiek o wyższych aspiracjach, czy też groszorb i sybaryta – rozważa i uzasadnia, do której techniki motywowania pracowników zachęca Rej: kija czy marchewki, odwołuje się do	– porównuje obraz przyrody ukazany w Żywocie człowieka poczciwego i innym tekstach renesansowym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
						tekstu	
91.	Optymizm humanisty	wprowadzenie do lekcji 10.Optymizm humanisty Jan Kochanowski, [Serce roście...], [Chcemy sobie być radzi...]	– wie, czym są epikureizm i stoicyzm – zna cechy gatunkowe pieśni – wskazuje motywy tematyczne pieśni – charakteryzuje osobę mówiącą i adresata – opisuje obraz przyrody ukazany w pieśni [Serce roście...] – wskazuje w pieśniach fragmenty o charakterze sentencji – rozważa, co daje człowiekowi poczucie szczęścia	– przypomina założenia epikureizmu i stoicyzmu – przypomina założenia horacjańskiej zasady „złotego środka” – określa budowę składniową sformułowań o charakterze sentencji – przedstawia, jakie rady formułuje poeta w pieśniach – opisuje stosunek poety do Boga i ludzkiego rozumu	– wyszukuje i omawia nawiązania do epikureizmu i stoicyzmu w pieśniach – określa związek przyrody ukazanej w pieśni [Serce roście...] z dalszą częścią utworu – interpretuje sens ostatniej strofy – wyjaśnia, dlaczego twórczość Kochanowskiego określa się mianem humanizmu renesansowego	– uzasadnia, która postawa jest poecie bliższa – epikurejska czy stoicka – omawia, na czym polega zróżnicowany obraz człowieka w pieśni [Serce roście...] – wydziela w utworze część refleksyjną i opisową, uzasadnia kryteria podziału – interpretuje symbole znajdujące się w pieśni [Chcemy	– podaje przykłady tekstów kultury podejmujących podobną tematykę, co omówione pieśni Jana Kochanowskiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
						sobie być radzi...] – uzasadnia, czy ta pieśń realizuje topos <i>homo viator</i>	
92.	Tworzenie własnego tekstu. Interpretacja porównawcza	zadanie 2. Horacy, <i>Pieśń 21</i> (z <i>Księgi III</i>) Jan Kochanowski, <i>Pieśń 3</i> (z <i>Księgi I</i>)	– zapoznaje się z przykładowym konspektem – zna zasady tworzenia interpretacji porównawczej – czyta teksty ze zrozumieniem – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi – podejmuje próbę napisania interpretacji porównawczej	– formułuje koncepcję porównania utworów, rozważa sens ich zestawienia (dlaczego akurat te dwa teksty zostały zestawione?) – formułuje tezę (hipotezę) interpretacyjną, przytacza argumenty na jej uzasadnienie	– odnosi się do wybranych elementów treści i formy obu tekstów – pomija to, co mniej istotne dla sensu wynikającego z zestawienia utworów – odwołuje się do wybranych kontekstów, np. biograficznego, historycznoliterackiego, filozoficznego czy kulturowego	– pisze interpretację porównawczą, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zwięźle podsumowuje rozważania	
93.	Renesansowy	wprowadzenie	– wie, co	– zna źródła	– omawia funkcję	– uzasadnia, że pieśń	– rozważa, jakie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
	klasycyzm	do lekcji 11.Renesansowy klasycyzm Jan Kochanowski [<i>Niezwykłym i nie leda piórem opatrzone...</i>] Leopold Staff, <i>Przedśpiew</i> zadanie projektowe (inscenizacja poezji Kochanowskiego)	charakteryzuje klasycyzm w sztuce i literaturze – wie, czym jest utwór metapoetycki – zna pojęcie horacjanizm – wskazuje w pieśni przerzutnie – analizuje budowę epitetów z wiersza Staffa – przygotowuje argumenty do klasowej dyskusji – stawia tezę interpretacyjną i gromadzi argumenty na jej uzasadnienie – włącza się w prace projektowe	klasycyzmu Kochanowskiego – określa funkcję przerzutni w pieśni – wskazuje w pieśni nawiązania do mitologii i geografii – omawia funkcję i sens epitetów z wiersza Staffa – określa nastrój wiersza Staffa – uczestniczy w klasowej dyskusji – piszeszkic interpretacyjny – zbiera materiały do zadania projektowego	nawiązań do mitologii i odwołań do geografii w pieśniKochanowski ego – charakteryzuje stanowisko Kochanowskiego na temat własnej poezji – wskazuje w wierszu Staffa kontrasty – wskazuje i uzasadnia, do jakich postaw etycznych odwołuje się Staff – omawia, na czym polega nawiązanie Staffa do idei renesansowego klasycyzmu	[<i>Niezwykłym i nie leda piórem opatrzone...</i>] jest wyrazem renesansowego klasycyzmu – uzasadnia, czy Kochanowski zasługuje na miano artysty renesansowego – charakteryzuje obraz poety ukazany w pieśni – porównuje pieśń Kochanowskiego i wierszStaffa – w szkicu interpretacyjnym pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie	wymogi powinno spełniać dzieło aspirujące do bycia nieśmiertelnym – porównuje funkcjonowanie motywu non omnismoriar w różnychtekstach kultury – wnioski z porównania pieśni Kochanowskiego i wiersza Staffa zapisuje w formie interpretacji porównawczej – wystawia na scenie inscenizację poezji Kochanowskiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
					– uzasadnia swoje zdanie w klasowej dyskusji, zachowuje zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej – piszeszkic interpretacyjny, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – tworzy scenariuszinscenizacji poezji Kochanowskiego	podsumowuje rozważania – tworzy inscenizację poezji Kochanowskiego	
94.	Humanista i obywatel w <i>Pieśniach</i>	wprowadzenie do lekcji 12. <i>Humanista i obywatel w Pieśniach</i> Jan	– określa osoby mówiące i adresatów w pieśniach – określa tematykę pieśni	– wyjaśnia, czy w <i>Pieśń o dobrej sławie</i> poeta mówi o zazdrości czy zawiści; popiera swoje stanowisko	– wskazuje inspiracje filozoficzne w <i>Pieśni o dobrej sławie</i> – uzasadnia, do jakiej doktryny etycznej	– ocenia, którą z postaw służenia „pocziwej sławie” Kochanowski docenia najbardziej;	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		Kochanowski, <i>Pieśń o dobrej sławie; Pieśń o cnocie</i>	– wskazuje dwie postawy służenia „pocziwej sławie” opisane przez Kochanowskiego – wypisuje z <i>Pieśni o cnocie</i> fragmenty o charakterze sentencji, przekłada je na język współczesny	cytatem z tekstu – rozważa, czy nakreślone w pieśniach obowiązki wobec ojczyzny są nadal aktualne	odwołuje się poeta – ocenia i uzasadnia prawdziwość stwierdzenia, że lepiej oddać życie za ojczyznę, niż umrzeć w „cieniu darmo potem”	uzasadnia swoje zdanie – rozważa, odwołując się do wprowadzenia do lekcji, czy <i>Pieśń o dobrej sławie</i> mogłaby powstać w kraju rządzonym w sposób despotyczny – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej	
95.	<i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i> – liryka apelu	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i> – liryka apelu	– zna kontekst historyczny wydarzeń opisanych w pieśni – określa nadawcę	– charakteryzuje z perspektywy osoby mówiącej zarówno najeźdźców, jak i	– argumenty służące perswazji dzieli na uczuciowe i racjonalne – interpretuje	– wskazuje w pieśni fragmenty ironiczne; określa ich funkcję – rozważa, czy	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		Jan Kochanowski, <i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i>	i adresata utworu – omawia treść pieśni – wypisuje epitety i metafory – cytuje i omawia fragmenty, w których poeta domaga się od szlachty konkretnych działań – wie, czym charakteryzuje się liryka apelu	polską szlachtę – określa funkcję epitetów i metafor użytych w pieśni – wskazuje cechy świadczące, że utwór należy do liryki apelu – wypisuje z pieśni argumenty służące perswazji	puentę, zwracając uwagę na funkcję przysłówia – rozważa, odwołując się do tekstu i własnych przemyśleń, czy przysłówia są mądrością narodu	program zaproponowany przez poetę jest słuszny i aktualny i czy można go odnieść do współczesnej sytuacji w kraju; uzasadnia swoje zdanie	
96.	Polska wieś arkadią	wprowadzenie do lekcji 14. <i>Polska wieś arkadią</i> Jan Kochanowski, Panna XII (fr. <i>Pieśni świętojańskiej</i>)	– zna okoliczności powstania <i>Pieśni świętojańskiej o sobótce</i> – zna zasady pisowni słowa <i>sobótka</i> – wie, czym jest motyw arkadii – wyodrębnia w	– określa funkcję kompozycji kłamrowej w pieśni – uzasadnia, dlaczego pieśń można nazwać utworem pochwalnym – rozważa, czy	– określa, odwołując się do pieśni, wpływwsi na młode pokolenie – interpretuje obecność faunów w Czarnolesie – opisuje swoje wyobrażenie	– określa funkcję elementów idealizacji natury – omawia problematykę pieśni w kontekście poglądów filozoficznych epoki	– porównuje wizerunek wsi w pieśni Kochanowskiego i <i>Żywocie człowieka poczciwego</i> Mikołaja Reja

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		o sobótce)	utworze tezę i przykłady służące jej zilustrowaniu – wymienia prace i zabawy wiejskie ukazane w pieśni – opisuje na podstawie pieśni rolę żony ziemianina	w dzisiejszych czasach możliwe jest życie w harmonii z naturą, uzasadnia swoje zdanie	arkadii, wymienia elementy, które je tworzą – dostrzega w pieśni elementy idealizacji natury		
97.	Tworzenie własnego tekstu. Interpretacja porównawcza	zadanie 1. Jan Kochanowski, Panna VI (fr. Pieśni świętojańskiej o sobótce) Bohdan Zadura, Sierpień	– zapoznaje się z przykładowym konspektem – zna zasady tworzenia interpretacji porównawczej – czyta teksty ze zrozumieniem – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi – podejmuje próbę	– formułuje koncepcję porównania utworów, rozważa sens ich zestawienia (dlaczego akurat te dwa teksty zostały zestawione?) – formułuje tezę (hipotezę) interpretacyjną, przytacza	– odnosi się do wybranych elementów treści i formy obu tekstów – pomija to, co mniej istotne dla sensu wynikającego z zestawienia utworów – odwołuje się do wybranych kontekstów, np. biograficznego,	– pisze interpretację porównawczą, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			napisania interpretacji porównawczej	argumenty na jej uzasadnienie	historycznoliterackiego, filozoficznego czy kulturowego		
98.	Nowożytna tragedia Jana Kochanowskiego o	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Nowożytna tragedia Jana Kochanowskiego</i> Jan Kochanowski, <i>Odprawa posłów greckich</i> (fr.) miniprzewodnik: bohaterowie <i>Odprawy posłów greckich</i> plakat do spektaklu <i>Odprawa posłów greckich</i> , reż. Michał	– zna okoliczności powstania utworu – wie, do jakich wydarzeń mitologicznych utwór nawiązuje – zna cechy gatunkowe tragedii antycznej – umie wskazać elementy nowatorskie w tragedii Kochanowskiego – określa problematykę utworu – zna bohaterów, potrafi wskazać, kto	– rozumie renesansowe znaczenie słowa <i>odprawa</i> – wie, które postaci pochodzą z mitologii, a które stworzył Kochanowski – omawia przeciwstawne stanowiska – Antenora i Aleksandra – wskazuje w utworze przejawy funkcji impresywnej i ekspresywnej	– uzasadnia, czy utwór spełnia podstawowe kryteria tragedii – określa rolę zastosowania funkcji impresywnej i ekspresywnej w utworze – podaje co najmniej trzy argumenty na rzecz swojej tezy w sprawie sporu lojalności z uczciwością – wyjaśnia, jakie odczytanie utworu zapowiada plakat	– uzasadnia stwierdzenie, że to zbiorowość jest bohaterem tragedii – wskazuje i omawia konsekwencje rady trojańskiej, zwracając uwagę, czy można uznać decyzje ludzkie za nowożytne fatum – odpiera przynajmniej jeden kontrargument, który ktoś mógłby sformułować przeciw jego stanowisku wobec sporu lojalności	– rozważa i uzasadnia, odnosząc się do całego dramatu oraz swojej wiedzy o epoce, czym przejawia się troska Kochanowskiego o losy ojczyzny – potrafi wskazać teksty kultury, w których występuje spór lojalności z uczciwością

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		Zadara	stoi po przeciwnych stronach sporu – wie, czym charakteryzują się funkcja impresywna i ekspresywna języka	– przedstawia w formie tezy swoje stanowisko wobec sporu lojalności z uczciwością	do spektaklu	z uczciwością	
99.	Refleksja o państwie	wprowadzenie do lekcji 16.Refleksja o państwie Jan Kochanowski, Odprawa posłów greckich (fr.)	– określa, do kogo zwraca się Chór – wymienia wskazane przez Chór powinności władzy – określa problematykę fragmentów dramatu – wymienia cechypolityka postępującego etycznie	– wyjaśnia, odnosząc się tekstu, co odróżnia grzech zwykłego człowieka od grzechu władcy – tworzy wizerunek idealnego polityka, odwołując się do pieśni Chóru i własnych przemyśleń	– wymienia wady społeczeństwa trojańskiego wskazane przez Ulissesa – rozważa, jacy młodzi ludzie mogą być zagrożeniem dla państwa	– formułuje zasady etyki obywatelskiej, wyłaniające się z wypowiedzi Ulissesa – ocenia, w jakim stopniu wskazane przez Chór cechy idealnego politykasą nadal aktualne	– omawia stosunek obywateli do państwa, odwołując się różnych tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
100	Retoryka dyskusji	wprowadzenie do lekcji 17.Retoryka dyskusji Jan Kochanowski, Odprawa posłów greckich (fr.) miniprzewodniki : językowe środki retoryczne; chwyt erystyczne	– zna cechy skutecznej wypowiedzi – odróżnia retorykę od erystyki – zna językowe środki retoryczne i chwyt erystyczne – wyszukuje środki retoryczne w wypowiedzi Antenora – wskazuje w wypowiedzi Iketaona – porównanie homeryckie – określa zasadniczą tezę w wystąpieniu Antenora i Iketaona	– podaje przykładychwytów erystycznych – rozpoznaje chwyt erystyczny zastosowany przezIketaona – wskazuje w wypowiedzi Antenora przykład alegorii, omawia jej funkcję – dostrzega różnicę między argumentami moralnymi a obywatelskimi	– wskazuje różnice między retoryką a erystyką – określa funkcję zróżnicowanych środków retorycznych w wypowiedzi Antenora – omawia funkcję pytań retorycznych w wypowiedzi Iketaona – przytacza argumenty moralne i obywatelskie Antenora – wyjaśnia, czym jest demagogia	– określa i ocenia typ argumentów pojawiających się w wypowiedziach obu mówców – uzasadnia, dlaczego erystyka Iketaona okazała się skuteczniejsza od retoryki Antenora – wyjaśnia, jak można się bronić przed dobrze dobranymi, choć demagogicznymi, argumentami	– omawia rodzaje i sposób wykorzystania środków retorycznych we współczesnym dyskursie politycznym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
10 1	Bóg niewidzialny – psalterzKochanowskiego	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Bóg niewidzialny – psalterz Kochanowskiego</i> Jan Kochanowski, Psalm 13	– określa osobę mówiącą w psalmie i adresata wypowiedzi – wskazuje, czego dotyczą pytania z 1. strofy – rozpoznaje w psalmie anaforę – opisuje ukazany w psalmie wizerunek Boga – podejmuje próbę wyjaśnienia kontrastu z ostatniej strofy	– określa funkcję pytań z 1. strofy – wyszukuje w psalmie metaforę odnoszącą się do symbolicznego znaczenia światła i ciemności	– określa funkcję anafory w tekście – wskazuje i uzasadnia, do jakiego rodzaju psalmów należy tekst Kochanowskiego – rozważa i ocenia, czy wizerunek Boga z utworu Kochanowskiego jest podobny do tego ukazanego w psalmach biblijnych	– wskazuje i omawia funkcję środków stylistycznych wpływających na muzyczność psalmu – objaśnia sens obecnych w psalmie metaforycznych określeń sytuacji człowieka	– wysłuchuje melodii skomponowanych przez Mikołaja Gomółkę, formułuje i uzasadnia swoje zdanie na temat tych kompozycji
10 2	Wdzięczność i ufność w psalmach	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Wdzięczność i ufność w psalmach</i> Jan	– przedstawia wizerunek Boga ukazany w psalmach – wskazuje paralelizmy składniowe w Psalmie 47	– określa i uzasadnia, jakie uczucia wyraża Psalm 47 – omawia, jaki stosunek do innych narodów wyraża	– omawia, jakie sensory i znaczenia eksponują paralelizmy składniowe z Psalmu 47	– omawia funkcję symboliki w psalmach – wyjaśnia rolę fantastyki w Psalmie 91	– wyjaśnia, z jakiego powodu Psalm 91 w kulturze polskiej stał się elementem liturgii pogrzebowej – wygłasza referat

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		Kochanowski, Psalm 47, Psalm 91 (fr.) zadanie projektowe (wystawa multimedialna o twórczości Jana Kochanowskiego)	– wskazuje metaforę w Psalmie 91 – gromadzi materiał na potrzeby referatu – włącza się w praceprojektowe	Psalm 47 – interpretuje sens metafory z psalmu 91 – wskazuje w Psalmie 91 okres warunkowy – pisze referat – zbiera materiały do zadania projektowego	– wyszukuje w Psalmie 91 obrazy o charakterze fantastycznym – omawia okres warunkowy z Psalmu 91 – pisze scenariusz wystawy multimedialnej o twórczości Jana Kochanowskiego	– pisze referat, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – wnioski z referatu zapisuje w formie interpretacji porównawczej – tworzy wystawę multimedialną na temat twórczości Jana Kochanowskiego	w klasie – organizuje wystawę multimedialną

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
10 3	Poezja wobec straty	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Poezja wobec straty</i> Jan Kochanowski, <i>Tren IX</i>	– zna kontekst kulturowy <i>Trenów</i> – wie, kto jest bohaterem cyklu – wie, że poeta zmodyfikował antyczną formę trenu – wie, do jakich doktryn etycznych odnoszą się <i>Treny</i> – wyjaśnia, czym (kim) jest Mądrość w <i>Trenie IX</i>	– zna cechy trenu jako gatunku literackiego, wyjaśnia, co zmienił poeta – omawia stosunek Mądrości do śmierci i wartości materialnych w <i>Trenie IX</i> – wskazuje w tekście alegorię, odczytuje jej sens	– wyjaśnia, jaki ideał filozoficzny reprezentuje Mądrość w <i>Trenie IX</i> – omawia funkcję apostrofy w <i>Trenie IX</i> – rozważa, czy cierpienie po śmierci bliskiej osoby może być wartością pozytywną; uzasadnia swoje zdanie	– wyjaśnia, dlaczego <i>Treny</i> można nazwać traktatem filozoficznym – omawia funkcję środków stylistycznych w <i>Trenie IX</i> – uzasadnia swój stosunek do stoickiego ideału apatii, odwołując się do <i>Trenu IX</i> i własnych przemyśleń	
10 4	Stoicyzm zaprzeczony	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Stoicyzm zaprzeczony</i> Jan Kochanowski,	– wie, do których postaci antyku poeta nawiązuje – wskazuje pytania retoryczne w <i>Trenie XI</i>	– uzasadnia, odwołując się do <i>Trenu XI</i>, czy poeta solidaryzuje się w rozpacz z Brutusem	– określa funkcję pytań retorycznych w <i>Trenie XI</i> – przekłada okrzyk Brutusa na współczesną	– sporządza notatkę graficzną, w której ustala hierarchię postaw zakwestionowanych przez poetę w	– omawia zagadnienie rozpacz artysty po stracie dziecka w <i>Trenach</i> i w wybranych tekstach kultury współczesnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>Tren XI, Tren XVI</i>	– uzasadnia prawdziwość słów Kochanowskiego, że lekarstwem na rozpacz jest poczucie nadziei i godności – wskazuje w <i>Trenie XVI</i> aluzję do biografii Cyncerona – określa nastrój dominujący w <i>Trenie XVI</i>	– przedstawia obraz ludzkiego losu wyłaniający się z <i>Trenu XI</i> – określa problematykę <i>Trenu XVI</i> – wyjaśnia, odwołując się do <i>Trenu XVI</i> i własnych przemyśleń, w jaki sposób życie „sprawdza” wyznawany przez ludzi światopogląd	polszczyznę, wykorzystuje wyrazy bliskoznaczne i/lub wyrażenia z gwary środowiskowej – interpretuje cytaty z <i>Trenu XVI</i> świadczące o wspólnocie losów Kochanowskiego i Cyncerona – wskazuje motyw łączący <i>Tren XI</i> z <i>Trenem XVI</i>	<i>Trenie XI</i> – opisuje, jaką funkcję pełni wspólny motyw występujący w <i>Trenie XI</i> i <i>Trenie XVI</i> – przedstawia własną receptę na uchronienie się przed rozpaczą	– porównuje wizerunek śmierci w <i>Trenie XVI</i> i rzeźbie <i>Czarny Anioł</i> Wasilkowskiego
105	Rozterki religijne w <i>Trenach</i>	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Rozterki religijne w Trenach</i> Jan	– określa osobę mówiącą i jej adresata – opisuje emocje, jakie wyraża osoba mówiąca w <i>Trenie X</i>	– wie, czym charakteryzuje się konsolacja w utworze literackim – wyodrębnia w <i>Trenie X</i> wstęp,	– określa funkcję nawiązań do kultury antycznej w <i>Trenie X</i> – określa sens pytań retorycznych	– określa rolę wtrącenia w <i>Trenie X</i> – opisuje, jaki obraz zaświatów wyłania się z <i>Trenu X</i>	– porównuje obraz zaświatów ukazany w mitologii i <i>Trenie X</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		Kochanowski, <i>Tren X, Tren XIX albo Sen</i> (fr.)	– wskazuje w <i>Trenie X</i> nawiązania do kultury antycznej – wskazuje w <i>Trenie X</i> pytania retoryczne – przytacza argumenty matki pocieszającej syna w <i>Trenie XIX</i> – opisuje obraz Orszulkiz <i>Trenu XIX</i>	– rozwinięcie i konkluzję – cytuje fragmenty <i>Trenu X</i>, będące przejawem wątplenia i utraty wiary – przywołuje i komentuje cytaty, w których ujawnia się stanowisko poety wobec argumentów matki	– w <i>Trenie X</i> – rozważa, dlaczego poeta poszukuje Orszulki w różnych zaświatach – określa, które spośród argumentów matki stanowią konsolację religijną, a które – konsolację filozoficzną	– omawia, jaką rolę odgrywa konwencja oniryczna w <i>Trenie XIX</i>	
106	Tworzenie własnego tekstu. Szkic interpretacyjny	zadanie 1. Jan Kochanowski, <i>Tren V</i>	– zapoznaje się z przykładowym konspektem – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia szkicu interpretacyjnego – stawia tezę	– bada budowę tekstu, sytuację komunikacyjną, użyte środki językowe, kreację świata przedstawionego – potwierdza prawdziwość	– wybiera i omawia tylko te elementy składowe utworu, które są ważne dla jego zrozumienia – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić uzasadnić	– pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zwięźle podsumowuje rozważania	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			interpretacyjną i podejmuje próbę jej uzasadnienia	swojej tezy za pomocą argumentów wywiedzionych z tekstu oraz z wybranych kontekstów	własne zdanie – pisze szkic interpretacyjny, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi		
10 7	Treny jako cykl poetycki	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Treny jako cykl poetycki</i>	– wskazuje najważniejsze elementy kompozycyjne cyklu <i>Trenów</i> – wypisuje z dwóch pierwszych trenów cyklu fragmenty, w których osoba mówiąca nawołuje do lamentu nad zmarłą – wskazuje w trenach IX, X i XI fragmenty	– wskazuje elementy nowatorskie cyklu – wyszukuje w trenach III i VI sformułowania będące pochwałą zmarłej – wskazuje w <i>Trenie I</i> nawiązania mitologiczne; stara się wyjaśnić ich sens w kontekście utworu rozpoczynającego	– określa nastrój pierwszych sześciu trenów cyklu, uzasadniając opinię cytatem z tekstu – rozważa, jaki jest stosunek Kochanowskiego do stoicyzmu i chrześcijaństwa w <i>Trenach</i> – charakteryzuje i ocenia wizerunek	– omawia zagadnienie kryzysu światopoglądowego o poety w cyklu <i>Trenów</i> , odwołując się do konkretnych utworów – wyjaśnia, dlaczego <i>Tren XIX</i> stanowi konsolację filozoficzną i religijną	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			świadczące o kryzysie religijnym i filozoficznym poety – opisuje sytuację liryczną ukazaną w <i>Trenie V</i> , zwraca uwagę na symbolikę	cykl – wyszukuje w <i>Trenie XVI</i> fragment będący wyrazem nowego rozumienia filozofii stoickiej – sporządza notatkę syntezującą o cechach charakterystycznych cyklu	rodziny ukazany w <i>Trenach</i> – tworzy wypowiedź argumentacyjną, w której uzasadnia, że treny VI, VII i VIII to liryki życia rodzinnego		
108	Kobieta doskonała w poezji renesansu	wprowadzenie do lekcji 24. <i>Kobieta doskonała w poezji renesansu</i> Francesco Petrarca, <i>Sonet 61, Sonet 85</i> Jan	– zna kontekst biograficzny sonetów Petrarki – zna cechy gatunkowe sonetu – określa tematy sonetów Petrarki – wydziela w sonetach część refleksyjną i opisową	– wie, co różni sonety: włoski, francuski i angielski – zna pojęcie petrarkizmu – rozważa, z kim (czym) osoba mówiąca w <i>Sonecie 85</i> zestawia swoje uczucia	– podaje cechy petrarkizmu – określa funkcję środków stylistycznych w kreacji zakochanego o mężczyzny w <i>Sonecie 85</i> – uzasadnia, co różni kochanków	– pisze interpretację porównawczą <i>Sonetu 61</i> i utworu [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>], zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	– porównuje obraz miłości ukazany w <i>Pieśni nad Pieśniami, Dziejach Tristana i Izoldy</i> i wybranych sonetach Petrarki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		Kochanowski, [Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...], [Nie zawsze, piękna Zofia...]	– objaśniarefleksjęz So netu 61 – wypisuje motywy obecne w Sonecie 61 Petrarki i utworze [Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...] Kochanowskiego	– przedstawia, w jaki sposób Petrarka ukazuje kobietę – uzasadnia, jakie cechy kobiecej urody są dla Petrarkinajważniejs ze	ukazanych wSonecie 61 i utworze[Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...] – wyszukuje w Sonecie 61 i pieśni [Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...] antytezy i oksymorony, określa ich wpływ na sposób przedstawienia uczuć	– piszewypowiedź argumentacyjną na temat tego, czy obraz kobiety w poezji renesansu jest bliskiwspółczesne mu odbiorcy – zachowuje wszystkie cechy gatunkowe	
109	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Margaret L. King, Kobieta renesansu (fr.) zadania 1.–10.	– określa, jaki problem rozważa autorka w swoim tekście – wskazuje epitety, którymi autorka obdarza role odgrywane przez	– określa funkcje epitetów oraz wyrażenia „los Ewy” – interpretuje metaforę z akapitu 4.	– określa, z którym akapitem akapit 6.wiąże się bezpośrednio – omawia elementy znaczeniowe łączące te akapity	– uzasadnia, że tekst pełni funkcję informatywną – uzasadnia stwierdzenie, że role kobietw epoce renesansu wynikały	– pisze streszczenie, uwzględniając cel tekstu i główną myśl kolejnych akapitów

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			kobiety w epoce renesansu – wie, jakim środkiem stylistycznym jest wyrażenie „los Ewy” – określa związek logiczny między treściami akapitów	– określa, jaką funkcję w wywodzie pełni akapit 6. – wskazuje podsumowanie wyводу	– przytacza argumenty przemawiające za prawdziwością puenty tekstu – wskazuje elementy, w których najwyraźniej ujawnia się funkcja informatywna tekstu	z ich podporządkowania potrzebom mężczyzn; odwołuje się do tekstu	
110	Dramat społeczny	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Dramat społeczny</i> William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.) plakat do filmu <i>Romeo i Julia</i> ,	– formułuje zasadniczy temat dramatu Szekspira, odwołując się do wstępnej pieśni Chóru – opisuje stosunek mieszkańców Werony do sporu między dwiema rodzinami	– opisuje, w jaki sposób reagują na siebie przywódcy skłóconych rodzin podczas spotkania na ulicy – uzasadnia, co jest przedmiotem sporu – rozważa i	– opisuje, jaki głębszy sens dostrzega książę Escalus w śmierci Romea i Julii – rozważa i uzasadnia, czy pośmiertny pomnik to właściwy sposób uczczenia osoby	– określa kontekst historyczny wydarzeń ukazanych w dramacie – wyjaśnia, co jest powodem tego, że nienawiść między Capulettimi a Montekimi	– rozważa zagadnienie sporu rodów w kulturze różnych epok, odwołując się do wybranych dzieł

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		reż. Baz Luhrmann, 1996 zadanie projektowe (multimedialny zbiór dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i>)	– przedstawia okoliczności ulicznej bójki – tworzy notatkę syntetyzującą na temat sporu – włącza się w prace projektowe	uzasadnia, czy zabójstwo Tybalta to zbrodnia w afekcie – wyjaśnia, czy u źródeł miłości bohaterów było pragnienie zakończenia wojny rodzin – zbiera materiały do zadania projektowego	zmarłej – wyjaśnia, jakie znaczenia eksponuje plakat do filmu <i>Romeo i Julia</i> – tworzy zbiór dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i>	przechodzi na kolejne pokolenia – rozważa, jaki wpływ na funkcjonowanie miasta lub państwa ma wewnętrzny konflikt społeczny – dba o multimedialny charakter zbioru dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i>	
11 1	Psychologia i język miłości	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Psychologia i język miłości</i> William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.)	– wynotowuje metafory, którymi posługują się Romeo i Julia – określa przedmiot sporu kochanków – wyszukuje we fragmentach	– dostrzega związek między sposobem porozumiewania się kochanków a siłą ich uczucia – wskazuje paralelizmy składniowe we	– charakteryzuje sposób mówienia o miłości w dramacie Szekspira, zwracając uwagę na rolę środków stylistycznych	– wyjaśnia, symbolikę ptaków przywołanych w pierwszej rozmowie Romea i Julii – ocenia, czy wypowiedzi	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			dramatu przykłady metaforyki religijnej – uzasadnia, jakie uczucia względem siebie wyrażają kochankowie	fragmencie przedstawiającym spór kochanków – rozważa, w jakim celu Romeo i Julia korzystają z metaforyki biblijnej – potrafi wskazać petrarkizmy w wypowiedzi Romea	– wyjaśnia, jakie prawdy o miłości niesie dramat <i>Romeo i Julia</i> – wyszukuje w przywołanych fragmentach metaforyczne szablony zapożyczone z pertrarkowskiego języka miłości	kochanków to szczerza deklaracja uczuć, czy przemyślana gra retoryczna – wyjaśnia, dlaczego Romeo używa petrarkizmów, mówiąc o swoim uczuciu do Rozaliny	
11 2	Etyka wypowiedzi	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Etyka wypowiedzi</i> William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.)	– dostrzega wagę intencji komunikacyjnej w wypowiedzi – rozumie konieczność przestrzegania zasad etyki wypowiedzi przez uczestników aktu komunikacji – wymienia przykłady	– wymienia przykłady zachowań typowych dla cyberprzemocy – cytuje używane przez Capuleta argumenty <i>ad personam</i> – pisze dwa listy	– opisuje emocje wyrażane przez bohaterów, swoje wnioski potwierdza cytatami z tekstu – ocenia, czy wypowiedzi Julii naruszają etykę wypowiedzi i etykietę językową	– ocenia, czy bohaterowie mają siłę perswazji	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			naruszania norm etycznych – wie, co to jest cyberprzemoc – określa intencję komunikacyjną wypowiedzi Julii	respektujące zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej: oficjalny i prywatny	– rozważa i uzasadnia, czy w sytuacjach prywatnych powinno się pamiętać o zasadach etyki wypowiedzi i etykiety językowej		
11 3	Patriotyzm wobec zagrożenia ojczyzny	wprowadzenie do lekcji 28. Patriotyzm wobec zagrożenia ojczyzny Piotr Skarga, <i>Kazania sejmowe</i> (fr.) miniprzewodnik: tematy i motywy	– wie, że <i>Kazania sejmowe</i> nigdy nie zostały wygłoszone – wie, czym charakteryzuje się gatunek mowy – określa, do jakiej tezy z Księgi Koheleeta nawiązuje Skarga na początku mowy – wskazuje w tekście	– zna główne rodzaje retorycznych mów – wskazuje w tekście paralelizmy i anafory, wyjaśnia ich funkcję – wskazuje fragment, w którym pojawia się nawiązanie biblijne, wyjaśnia, czy jest ono zasadne	– wyjaśnia kontekst historyczny <i>Kazań sejmowych</i> – określa wpływ środków stylistycznych na charakter wypowiedzi Skargi – wyjaśnia, jaki rodzaj perswazji jest obecny w wypowiedzi Skargi	– przedstawia w formie konspektu porządek wyводу – wyjaśnia, jaki jest cel utożsamienia ojczyzny z matką, uzasadnia, czy Skarga dopuszcza się tu manipulacji – ocenia aktualność proponowanego przez Skargę wzoru	– czyta całość <i>Kazania wtórego. O miłości ku ojczyźnie i o pierwszej chorobie Rzeczypospolitej, która jest z nieżyczliwości ku ojczyźnie</i> , omawia funkcję toposu ojczyzny jako okrętu – wygłasza mowę na forum klasy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		literatury renesansu	wyliczenia, wyjaśnia cel ich zastosowania – interpretuje metaforę „choroby Rzeczypospolitej”	– wskazuje w wypowiedzi Skargi fragmenty o charakterze perswazyjnym – próbuje wskazać „choroby” współczesnej Polski, uzasadnia swoje zdanie	– rozważa i uzasadnia, z czego wynika siła państwa	patriotyzmu – pisze mowę, wykorzystując środki retoryczne i zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	
11 4	Kontrreformacyjny święty	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Kontrreformacyjny święty Piotr Skarga, Żywot świętego Stanisława biskupa i męczennika</i> (fr.)	– zna przyczyny kontrreformacji – opisuje, jakim człowiekiem i urzędnikiem Kościoła jest św. Stanisław w tekście Skargi – opisuje, jakim człowiekiem i władcą jest król Bolesław – wyjaśnia, co było	– wskazuje fragmenty o nacechowaniu fantastycznym; określa ich funkcję – wyjaśnia, czy wybór św. Stanisława na patrona Polski to dobradecyzja	– wyjaśnia, jakie wyobrażenie świętości wylania się z tekstu – określa perspektywę, z jakiej Skarga patrzy na św. Stanisława i jego spór z królem – przedstawia swoje zdanie na temat zagadnienia	– formułuje na podstawie tekstu uniwersalne przesłanie skierowane do władców – rozważa i uzasadnia, czy współczesny świat potrzebuje świętych	– porównuje, odwołując się do wcześniejszych przekazów: <i>Kroniki Galla Anonima</i> i <i>Hymnu do świętego Stanisława</i> , czy charakterystyki biskupa Stanisława i króla Bolesława w dziele Skargi są zgodne z przekazem

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			istotą sporu między św. Stanisławem a królem		odpowiedzialności zbiorowej		średniowiecznym
11 5	Esej u źródeł gatunku	wprowadzenie do lekcji 30.Esej u źródeł gatunku Michel de Montaigne, <i>Próby</i> (fr.)	– zna cechy gatunkowe eseju – zna genezę powstania gatunku – określa dwie główne cechy eseju Montaigne’a – wie, jakie są elementy składowe konspektu	– sporządza konspekt fragmentu eseju, wskazuje hasłowo główne treści kolejnych akapitów – wyszukuje w tekście fragmenty, w których ujawnia się subiektywne „ja” autora – wskazuje, jakie argumenty przytacza Montaigne, by uzasadnić swój kosmopolityzm	– wyszukuje cechy eseju w tekście Montaigne’a – określa, czego dotyczą dygresje i jaka jest ich funkcja – rozważa i uzasadnia, czy Montaigne kładzie większy nacisk na poznanie siebie, czy na poznanie świata	– ocenia decyzję Sokratesa o odrzuceniu projektu ucieczki – określa funkcje środków stylistycznych w dziele Montaigne’a – pisze konspekt eseju o skutku wokół jednej z maksym delfickich, odwołuje się do różnych źródeł wiedzy	– pisze eseju o skutku wokół jednej z maksym delfickich
11 6	Renesans. Powtórzenie		– zna czas trwania epoki	– wyjaśnia pojęcia <i>humanizm</i> i	– omawia na przykładach, jak	– przedstawia na przykładach, czym	– wymienia charakterystyczne

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
	wiadomości		– wie, czym się odznaczała renesansowa wizja człowieka – zna omówione teksty renesansowe – zna motywy i idee renesansu	<i>antropocentryzm</i> – przedstawia, jaki był stosunek ludzi renesansu do Boga i człowieka – omawia stosunek kultury renesansu do spuścizny wcześniejszych epok	twórcy z epoki odrodzenia postrzegali powinności obywatela – omawia miłość jako temat renesansowej literatury	się odznaczała renesansowa sztuka dyskusji – objaśnia pojęcie <i>artysta renesansowy</i>	<i>cechy eseju na przykładzie Prób Montaigne’a</i>
11 7	Praca klasowa						
BAROK							
11 8	Barok – epoka przeciwieństw	wprowadzenie do lekcji 31. <i>Barok – epoka przeciwieństw</i> Wisława Szymborska, <i>Kobiety Rubensa</i>	– określa ramy czasowe baroku – zna kontekst kulturowy epoki – wie, jakie wydarzenia stanowią kontekst religijny baroku	– zna przyczyny nietolerancji religijnej w okresie baroku – wskazuje symbole typowe dla baroku na obrazie <i>Memento mori</i>	– opisuje związek między charakterem epoki a przesłaniem obrazu <i>Memento mori</i> – określa funkcję wyliczeń w	– rozważa, jaka wizja kobiecości i człowieczeństwa mieści się w średniowiecznych i barokowych kanonach piękna; uzasadnia swoje	– zbiera informacje o ogrodzie wersalskim, a następnie wyjaśnia, jakie idee epoki baroku odzwierciedla ta kompozycja

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		miniprzewodniki : symbole kultury baroku; barok – wielcy malarze i rzeźbiarze Memenmori, XVII w. Peter Paul Rubens, TrzyGracje, XVII w.	– zna najbardziej popularne symbole kultury baroku – określa osobę mówiącą w wierszu Szymborskiej – wyszukuje w wierszu Szymborskiej epitety i porównania dotyczące tytułowych postaci	– określa typ liryki w wierszu Kobiety Rubensa – objaśnia metafory z wiersza Szymborskiej – wskazuje znamienne cechy malarstwa Rubensa	utworze Szymborskiej – odczytuje zdanie poetki na temat estetyki baroku – rozważa, czy ideał kobiecego piękna jest obiektywny i niezmienny w czasie; uzasadnia swoje zdanie	zdanie – wyszukuje w różnych źródłach wiedzy wyobrażenia kobiet w XVII-wiecznej sztuce; formułuje wnioski na temat kultury baroku	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
11 9	Antynomie myśli barokowej	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Antynomie myśli barokowej</i> Blaise Pascal, <i>Myśli</i> (fr.) miniprzewodnik: najwięksi filozofowie XVII w.	– wie, że myśl barokowa opierała się na przeciwieństwach – wie, co to jest metafizyka – określa charakter <i>Myśli</i> Pascala, odwołuje się do fragmentów – rozumie pojęcie <i>antynomia</i> – wymienia antynomie, w które, zdaniem Pascala, uwikłany jest człowiek	– wskazuje dwie podstawowe funkcje Pisma Świętego wymienione przez Pascala – uzasadnia, jakich ludzi Pascal uważa za „sprawiedliwych” – określa, jaki obraz świata i człowieka wyłania się z antynomii opisanych przez Pascala – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że powinniśmy być wdzięczni osobom, które wytykają nam błędy i słabości	– wyjaśnia, z czego wynikał konflikt między dążeniem do pewności wiedzy a sferą metafizyki – omawia funkcję zdań wykrzyknikowych w <i>myśli</i> 685. – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat kondycji człowieka; zachowuje cechy tej formy gatunkowej	– wyjaśnia, w czym Pascal postrzega paradoksalność chrystianizmu – porównuje sposób postrzegania człowieka cnotliwego przez Sokratesa i Pascala; wyciąga wnioski – porównuje wizerunek człowieka ukazany w <i>Myślach</i> Pascala i w <i>O godności człowieka</i> Mirandoli; stawia tezę interpretacyjną i przytacza argumenty na jej uzasadnienie	– rozważa, odwołując się do różnych koncepcji filozoficznych doby baroku, w jaki sposób myśliciele tamtego czasu tłumaczyli obecność zła w świecie; uzasadnia swoje zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wnioski z porównania <i>Myśli</i> Pascala i w <i>O godności człowieka</i> Mirandoli zapisuje w formie interpretacji porównawczej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
12 0	Człowiek – Bóg – świat w poezji metafizycznej	wprowadzenie do lekcji 33. Człowiek – Bóg – świat w poezji metafizycznej Mikołaj Sęp Szarzyński, Sonet IV. O wojnie naszej, którą wiemy z szatanem, światem i ciałem Sonet V. O nietrwałej miłości rzeczy świata tego	– wie, że barok to epoka przeciwieństw – rozumie pojęcie antynomia – zna cechy poezji metafizycznej – określa powody nazwania Szarzyńskiego prekursorem baroku – omawia dwie koncepcje życia wskazane w Sonecie IV – wyszukuje w Sonecie V określenia dotyczące ciała i spraw materialnych – wskazuje w Sonecie V pytania retoryczne – rozważa, na czym polegają sprzeczności	– zna cechy gatunkowe sonetu – wyróżnia w sonetach część opisową i refleksyjną – przedstawia, w jaki sposób osoba mówiąca w Sonecie IV postrzega Boga – wskazuje w Sonecie IV elipsy – określa funkcję pytań retorycznych z Sonetu V – wskazuje w Sonecie V inwersję, przerzutnię i antynomie – wnioski z rozważań na temat sprzeczności ludzkiego życia	– przypomina sonety Petrarki – opisuje funkcję elips w Sonecie IV – tworzy notatkę dotyczącą związku między przesłaniem Sonetu IV a filozofią Pascala – wskazuje w Sonecie V paradoks – określa powody postrzegania człowieka jako bytu sprzecznego i rozdartego wewnątrznie – gromadzi argumenty na uzasadnienie swojej tezy na temat sprzeczności	– porównuje sonety Szarzyńskiego i Petrarki; określa, jakich zmian dokonał polski poeta – określa wpływ środków artystycznych na wymowę Sonetu V – określa, co przyczyniło się do ukształtowania koncepcji człowieka walczącego – zachowuje wszystkie założenia szkicu interpretacyjnego jako formy wypowiedzi	– określa, w jaki sposób twórcy baroku przedstawiali dualizm duszy i ciała; odwołuje się do różnych tekstów kultury – wnioski z porównania sonetów Szarzyńskiego i Petrarkizapisuje w formie interpretacji porównawczej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			ludzkiego życia według Szarzyńskiego	zapisuje w postaci tezy interpretacyjnej	ludzkiego życia – pisze szkic interpretacyjny wybranego sonetu Szarzyńskiego		
12 1	Wybór czy przeznaczenie?	wprowadzenie do lekcji 34.Wybór czy przeznaczenie? Wiliam Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.)	– zna cechy tragedii nowożytnej – wyjaśnia, jak Makbet i Banko postrzegają czarownice – cytuje argumenty, jakich używają Makbet i Banko w ocenach przepowiedni – wyjaśnia, czego tak naprawdę boi się Makbet – przygotowuje argumenty do dyskusji	– wyjaśnia, o jakich podszeptach i wyobrażeniach mówi Makbet w wersach 58.–66. – przedstawia swoje stanowisko na temat czarownic; określa, czy są to realne postacie czy personifikacje myśli i pragnień bohaterów – bierze udział w klasowej dyskusji	– przypomina cechy tragedii antycznej – wyjaśnia, jakie są przyczyny wewnętrznego konfliktu Makbeta – wyjaśnia sens metafory „strasliwe obrazy/ [...] każą łomotać/Sercu o żebra” – przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej	– określa różnice między tragedią nowożytną a tragedią antyczną – rozważa, odwołując się do <i>Makbeta</i> , czy człowiek ma wolną wolę i jest panem swojego losu – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi założeniami tej formy gatunkowej	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – określa, w jaki sposób twórcy baroku przedstawiali czarownice; odwołuje się do różnych tekstów kultury
12	Zbrodnia i jej	wprowadzenie	– przedstawia	– opisuje wymagania	– określa intencję	– przedstawia, jakie	– przywołujeinne

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
2	motywacja	do lekcji 35. <i>Zbrodnia i jej motywacja</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.) Rafał Olbiński, plakat operowy miniprzewodnik: barok – wielcy muzycy	argumenty Makbeta na temat zabójstwa – cytuje argument lady Makbet, który ma przekonać Makbeta do zbrodni – wie, na czym polega intencja komunikacyjna wypowiedzi – zna środki służące manipulacji językowej – wie, czym jest erystyka; dostrzega jej elementy w tekście – przygotowuje argumenty do dyskusji	stawiane Makbetowi przez żonę – uzasadnia, czy argumentacja lady Makbet ma cechy manipulacji językowej – wskazuje, jakie chwytły erystyczne stosuje lady Makbet – przypomina zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej – bierze udział w klasowej dyskusji	komunikacyjną wypowiedzi Makbeta do żony w wersach 20.–24. – przedstawia opinię na temat stwierdzenia, że zabójstwo Duncana to zbrodnia z premedytacją – określa, jakie zasady etyki wypowiedzi łamie lady Makbet – w klasowej dyskusji przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej	odczytanie tragedii Szekspira zapowiada plakat Olbińskiego – rozważa, czy Makbeta w finale tragedii można określić mianem rycerza; odwołuje się do wszystkich zbrodni popełnionych przez bohatera, a także do <i>Pieśni o Rolandzie</i> do pojęcia etosu rycerskiego	teksty kultury, w których pojawił się motyw zbrodni; określa ich związek z <i>Makbetem</i>
12 3	Postaci zła w <i>Makbecie</i>	wprowadzenie do lekcji 36.	– zna kontekst kulturowy epoki;	– wyjaśnia istotę prawdziwego zła,	– określa, jaką funkcję pełnią	– uzasadnia, dlaczego Hekate	– rozważa, w jaki sposób sztuka kreuje

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>Postaci zła w Makbecie</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.) zadanie projektowe (wystawa o symbolice zła w różnych kulturach)	wie, co i/lub kogo postrzegano jako źródło zła w XVI i XVII w. – wymienia zwierzęta wskazane w zaklęciach czarownic – opisuje i ocenia zachowanie Makbeta – doskonali umiejętność korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym ze słowników – doskonali umiejętność tworzenia notatek syntetyzujących i haseł encyklopedycznych – przygotowuje	odwołując się do wypowiedzi Hekate – rozważa i uzasadnia, czy Makbet był od początku zły, czy stał się taki pod wpływem okoliczności – sprawdza w słowniku symbolikę przypisywaną zwierzętom z zaklęć czarownic – bierze udział w klasowej dyskusji – gromadzi materiał do zadania projektowego	czarownice i zwierzęta w <i>Makbecie</i> – omawia sposób postrzegania obecności zła w świecie; odwołuje się do różnych tekstów – sporządza notatkę syntetyzującą na temat barokowej symboliki zła – w klasowej dyskusji przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej – opracowuje materiał do zadania projektowego	nazywa Makbeta człowiekiem „pełnym złości”; wykorzystuje różnicę znaczeniową między słowami <i>złość</i> i <i>zło</i> – formułuje hasło encyklopedyczne pojęcia <i>ksenofobia</i> zgodnie ze wszystkimi cechami tej formy wypowiedzi; odwołuje się do znajomości dramatu Szekspira i do barokowego światopoglądu – tworzy scenariusz wystawy o symbolice zła	obraz zła; odwołuje się do wybranych współczesnych dzieł filmowych lub teatralnych – organizuje wystawę o symbolice zła w różnych kulturach

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			argumenty do dyskusji – włącza się w prace projektowe			w różnych kulturach	
12 4	Wina i kara – postać lady Makbet	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Wina i kara – postać lady Makbet</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.)	– wyjaśnia, czym objawia się psychoza lady Makbet – odczytuje z wypowiedzi lady Makbet, o co bohaterka oskarża męża – cytuje fragment, w którym medyk określa chorych psychicznie – rozważa, jakie niebezpieczeństwa rodzą ambicja i rywalizacja	– wskazuje w wypowiedziach lady Makbet słowa, w których nieświadomie wskazuje ona przyczyny swojego stanu – wyjaśnia, jakie były przyczyny obłądzenia lady Makbet – rozważania na temat niebezpieczeństwa mbicji i rywalizacji zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej	– wyjaśnia, dlaczego fragment ukazujący nocną scenę obłądzenia lady Makbet nie jest pisany wierszem, lecz prozą – rozważa i uzasadnia, czy można usprawiedliwić postępowanie lady Makbet – pisze wypowiedź argumentacyjną	– wyjaśnia, dlaczego lady Makbet boi się ciemności, a także w jaki sposób interpretować czynność mycia rąk przez bohaterkę – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	– określa, jaką funkcję pełni motyw umywania rąk w Biblii i w <i>Makbecie</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu utworów literackich i filmowych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
				uzasadnienie			
12 5	Fenomen piękna i czasu	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Fenomen piękna i czasu</i> Daniel Naborowski, <i>Na oczy królowy angielskiej...</i> Daniel Naborowski, <i>Krótkość żywota, Na toż</i> zadanie projektowe (album z sentencjami o czasie)	– wie, że utwór <i>Na oczy królowy angielskiej...</i> jest panegirikiem – zapisuje pierwszą część wiersza w postaci schematu antytez – wie, co oznacza pojęcie <i>antropomorfizacja</i> – rozważa, czy piękno jest obiektywne – dostrzega motyw <i>vanitas</i> w <i>Krótkości żywota</i> i w <i>Na toż</i> – określa nastrój i problematykę <i>Krótkości żywota</i> i <i>Na toż</i> – wyszukuje w	– zna cechy gatunkowe panegiryku – zapisuje drugą część wiersza <i>Na oczy królowy angielskiej...</i> w postaci konspektu uzasadnień negacji – wskazuje w tekście antropomorfizacje – wie, co oznacza pojęcie <i>koncept</i> – rozważania na temat piękna zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie – wskazuje w wierszu <i>Krótkość</i>	– określa cechy wspólne elementów zestawionych z oczami królowy – omawia funkcję antropomorfizacji w wierszu – wyjaśnia, na czym polega zastosowany przez autora koncept – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat obiektywizmu piękna – określa funkcję wyliczeń w wierszu <i>Krótkość żywota</i> – omawia związek	– określa, jaki typ gradacji występuje w wierszu <i>Na oczykrólowy angielskiej...</i> – ocenia kunsztowną formę wiersza <i>Na oczykrólowy angielskiej...</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej – omawia funkcję paradoksu w <i>Krótkości żywota</i> – interpretuje sentencje obecne w <i>Krótkości żywota</i> ;omawia ich	– określa funkcję gradacji w wierszu <i>Na oczykrólowy angielskiej...</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – omawia podobieństwa między malarskimi poetyckimi przedstawieniami motywu <i>vanitas</i> – publikuje album z sentencjami o czasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			utworach fragmenty o charakterze sentencji – wypisuje z wiersza <i>Na toż</i> metafory oparte na motywie dnia i nocy – włącza się w prace projektowe	życia paradoksy i wyliczenia – wskazuje w <i>Krótkości życia</i> symbole przemijania – gromadzi materiał do zadania projektowego	metafor opartych na motywie dnia i nocy w wierszu <i>Na toż</i> z wymową utworu – opracowuje materiał do zadania projektowego	wpływ na wymowę tekstu – omawia, do jakiej koncepcji czasu nawiązuje wiersz <i>Na toż</i> – przekształca na współczesną polszczyznę sentencje z wiersza <i>Na toż</i> – tworzy album z sentencjami o czasie	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
12 6	Współczesne nawiązania do poezji Naborowskiego	wprowadzenie do lekcji 39.Współczesne nawiązania do poezji Naborowskiego Eugeniusz Tkaczyszyn-Dycki, LXXII Jarosław Marek Rymkiewicz, Wiersz na te słowa Heraklita: Nie można wejść dwa razy do tej samej rzeki	– określa, kim jest adresat w LXXII; wskazuje kierowane do niego przestrogi – utrwała wiadomości na temat sceptycyzmu – charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu Rymkiewicza – wskazuje w tekście odwołania do barokowego dualizmu – rozważa, czym jest czas dla człowieka, uzasadnienia szuka w wybranych tekstach kultury	– rozstrzyga, czy przekonanie wyrażone w LXXII można uznać za sceptyczne – wyjaśnia znaczenia określeń: „ciemność teraz”, „ciemnośćpotem” – interpretuje puentę; zwraca uwagę, jak jej sens wpływa na wymowęLXXII – wyjaśnia znaczeniesentencji Heraklita – rozważania na temat czasu zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie	– objaśnia sens przestroóg kierowanych do adresata w LXXII – odczytuje sens przywołania sentencji Heraklita w tytule wiersza – wskazuje w tekście odwołania do barokowego vanitas – uzasadnia, do jakiej koncepcji czasu nawiązuje Rymkiewicz – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat czasu	– uzasadnia, który wierszNaborowskie go był inspiracją dla Tkaczyszyna-Dyckiego – określa, z którym tekstem Naborowskiego Rymkiewicz prowadzi dialog; objaśnia, na czym polega podobieństwo refleksji o czasie w obu tekstach – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wyjaśnia, w jakim celu współcześni twórcy odwołują się do XVII-wiecznych symboli; podaje przykłady nawiązań do stylistyki barokowej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
12 7	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Daniel Naborowski, <i>Marność</i>	– zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	– potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji	– posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	– formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem	– z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
12 8	Miłość w wierszach Jana Andrzeja Morsztyna	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Miłość w wierszach Jana Andrzeja Morsztyna</i> Jan Andrzej	– wie, co to jest koncept – utrwała wiadomości na temat okresu warunkowego – rozpoznaje okres warunkowy w	– analizuje składowe okresu warunkowego z wiersza <i>Redivivatus</i> – opisuje, w jaki sposób Morsztyn wyobraża sobie	– omawia funkcję okresu warunkowego w wierszu <i>Redivivatus</i> – uzasadnia, jaki jest stosunek	– rozważa, odwołując się do wiersza <i>Redivivatus</i>, w jaki sposób Morsztyn postrzega ludzkie ciało	– rozważa, odwołując się do dzieł literackich, malarskich i filmowych, czy istnieje różnica między brzydotą

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		Morsztyn, <i>Redivivatus</i> ; <i>Na koszulę brudną</i>	wierszu <i>Redivivatus</i> – określa osobę mówiącą i adresata jej wypowiedzi w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> – przedstawia, czego dotyczy sytuacja liryczna w tekście – utrwała wiadomości na temat tradycji petrarkowskiej	życie po śmierci – wskazuje symbole i metafory w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> – omawia, na czym polega koncept zastosowany przez autora	Morsztyna do reinkarnacji – objaśnia sens symboli w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> – interpretuje metafory – rozpoznaje, czy metafory z wiersza <i>Na koszulę brudną</i> to metonimie czy synekdochy	– zna pojęcie <i>libertynizm</i> – rozważa i uzasadnia, czy wiersz <i>Redivivatus</i> można powiązać z libertynizmem – omawia związek wiersza <i>Na koszulę brudną</i> z estetyką turpizmu – określa stosunek Morsztyna do tradycji petrarkowskiej	w sztuce a brzydotą w naturze
12 9	Słowa wieloznaczne	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Słowa wieloznaczne</i> Renata Grzegorzczakowa , <i>Wprowadzenie</i>	– wie, że słowa są podstawowymi nośnikami znaczeń – objaśnia pojęcie <i>treść</i> i <i>zakres wyrazu</i> – potrafi wskazać pojęcie nieostre	– wyjaśnia, co to znaczy, że między treścią a zakresem znaczeniowym wyrazu zachodzi stosunek odwrotnie	– podaje przykłady słów wieloznacznych; objaśnia ich znaczenia – wyjaśnia na przykładach	– opisuje, na jakim konceptie oparto wiersz Morsztyna – omawia elipsy z wiersza Morsztyna; wskazuje, jakich	– podaje inne niż w podręczniku przykłady poznanych zjawisk z nauki o języku

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		do semantyki językoznawczej (fr.) Jan Andrzej Morsztyn, <i>Cuda miłości. Sonet</i>	– przypomina, czym są synonimia, homonimia i antonimia – wskazuje synonimy w wierszu Morsztyna – doskonalili umiejętność pracy ze słownikiem języka polskiego	proporcjonalny – wyjaśnia, na czym polega wieloznaczność (polisemia)słowa – dobiera synonimy i antonimy do podanych słów – przypomina wiadomości na temat elipsy – przypomina, czym jest paradoks; dostrzega, jego związek ze zjawiskiem wieloznaczności	różnicę między znaczeniem dosłownym a niedosłownym – wyszukuje metaforyczne znaczenia słów – przypisuje nazwom zwierząt znaczenia dotyczące określonych cech psychicznych – rozpoznaje elipsy w wierszu Morsztyna – wskazuje paradoks w wierszu Morsztyna	elementów znaczenia brakuje; określa funkcję elips – uzasadnia, na czym polega sprzeczność znaczeń słów użytych przez Morsztyna w konstrukcjiparadoksu	
130	Słowa neutralne iwartościujące	wprowadzenie do lekcji 42.Słowa neutralne	– wie, że słowa różnią się między sobą także stosunkiem emocjonalnym	– wie, co to są ekspresywizmy – wskazuje w wierszu <i>Niestatek</i>	– wyjaśnia, które z określeń nacechowanych pozytywnie i	– podaje przykłady pojedynczych słów wartościujących, synonimicznych do	– ogląda w telewizji wybrany serwis informacyjny; sporządza wykaz

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>i wartościujące</i> Jan Andrzej Morsztyn, <i>Niestatek</i>	– zna środki, którymi można wyrażać w języku emocji oceny – wie, że słowa można podzielić na neutralne i wartościujące – podaje trzy synonimy wyrazu <i>twarz</i> : neutralny emocjonalnie, wartościujący pozytywnie, wartościujący negatywnie	określenia nacechowane pozytywnie i negatywnie – podaje nacechowane emocjonalnie synonimy nazw zawodów – wskazuje wśród podanych słów wyrazy wartościujące	negatywnie z wiersza straciły swój wartościujący charakter i obecnie są emocjonalnie neutralne – rozważa, czy ludzie kulturalni mogą używać słów wartościujących – parafrazuje wiersz Morsztyna; zastępuje dawne wyrazy słowami współczesnymi	podanych wyrazów neutralnych – uzasadnia, czy można w języku oficjalnym posługiwać się nacechowanymi emocjonalnie synonimami nazw zawodów – parafrazuje wiersz Morsztyna; stosuje koncept poety	użytego słownictwa neutralnego i emocjonalnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
13 1	Dramat wyborów w <i>Hamlecie</i>	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Dramat wyborów w Hamlecie</i> William Szekspir, <i>Hamlet</i> (fr.)	– utrwała wiadomości na temat tragedii nowożytnej – przedstawia, jaki wybór stawia Hamlet przed sobą i przed innymi ludźmi – wskazuje fragment, w którym ujawnia się opinia Hamleta o samobójstwie – gromadzi argumenty do dyskusji	– objaśnia pojęcie <i>hamletyzm</i> – określa, odnosząc się do tekstu, co jest dla Hamleta nie do zniesienia w życiu – rozważa i uzasadnia, czy dylemat Hamleta można uznać za wybór tragiczny – bierze udział w klasowej dyskusji	– omawia, w jaki sposób Hamlet określa życie człowieka; ustala, jaką rolę odgrywają te określenia – wyjaśnia, z czego wynikają rozterki i obawy Hamleta – interpretuje zakończenie wypowiedzi Hamleta – w klasowej dyskusji przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej	– wyjaśnia, dlaczego bohater uważa wszystkich ludzi za tchórzy – ustala i uzasadnia, czy dla Hamleta słowo <i>być</i> wiąże się z egzystencją, czy z działaniem; odwołuje się do całego dramatu	– przygotowuje informacje na temat Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego
13 2	Wzorzec rycerza w <i>Hamlecie</i>	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Wzorzec rycerza w Hamlecie</i>	– przypomina cechy typowe dla średniowiecznego wzorca rycerza	– określa funkcję pytań postawionych w tekście	– przedstawia, w jaki sposób Ofelia mówi o Hamlecie – omawia, co jest	– wyjaśnia, jaki jest związek między wypowiedzią Fortynbrasa o	– interpretuje obraz <i>Hamlet polny II</i>(1977) Jerzego Dudy-Gracza; wyjaśni

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		William Szekspir, <i>Hamlet</i> (fr.) Stanisław Barańczak, <i>Biografioty. Appendix</i> (fr.)	– wskazuje określenia i porównania w samoocenie Hamleta – rozważa i uzasadnia, czy Hamlet jest tchórzem, czy człowiekiem o wielkiej wrażliwości; odwołuje się do wzorca rycerza – utrwała wiadomości na temat parafrazy – wskazuje kolokwializmy w wierszu Barańczaka; wyjaśnia, jaka jest ich funkcja – wie, czym są elipsy i antynomie – rozpoznaje frazeologizmy	– wypisuje symbole z fragmentu<i>Hamlet a</i>; określa ich rolę – wie, że utwory Barańczaka to parafrazy – wskazuje elipsę, równoważnik zdania i antynomię w wierszu „<i>Romeo i Julia</i>”;określa funkcję antynomii – określa funkcję frazeologizmów w wierszu „<i>Makbet</i>”	- powodem zmiany stosunku Hamleta do Ofelii – omawia funkcję środków stylistycznych w parafrazach Barańczaka – wyjaśnia, nawiązując do ilustracji z podręcznika, co sądzi o wykorzystywaniu w popkulturze uznanych przez tradycję dzieł literackich	- Hamlecie w finale sceny a wymową całego dramatu – interpretuje utwory Barańczaka jako parafrazy dzieł Szekspira; określa funkcję tych parafraz – rozważa i uzasadnia, jaka jest wymowa wiersza „<i>Hamlet</i>” – rozważa i ocenia humorystyczne podejście do tradycji literackiej w parafrazach Barańczaka	- a, dlaczego malarz nawiązał do <i>Hamleta</i>; określa wpływ tego nawiązania na wymowę dzieła – wyszukuje w internecie inne współczesne nawiązania do <i>Hamleta</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
133	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	Stephen Greenblat, <i>Shakespeare. Stwarzanie świat a</i>	– zapoznaje się z przykładowym konspektem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi na zadany temat – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej	– pisze wypowiedź argumentacyjną – rozpoznaje problem rozważany w tekście oraz stanowisko autora wobec tego problemu – ustosunkowuje się do rozwiązania przyjętego przez autora – odwołuje się do utworów poruszających problem rozważany w tekście – formułuje wnioski	– posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – rzeczowo uzasadnia swoje stanowisko wobec problemu rozważanego w tekście – zachowuje logiczną kolejność argumentów	– pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania	– potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
13 4	Błędny rycerz wśród realiów życia	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Błędny rycerz wśród realiów życia</i> Miguel de Cervantes Saavedra, <i>Przemysłny szlachcic Don Kichote z Manczy</i> (fr. części I) miniprzewodnik: bohaterowie <i>Don Kichote’a</i>	– wie, jaka jest geneza utworu Cervantesa – utrwała cechy gatunkowe powieści – zna bohaterów <i>Don Kichote’a</i> – charakteryzuje główną postać, zwracając uwagę na jej cechy charakterystyczne – wyjaśnia, dlaczego Don Kichote bierze urojenia za rzeczywistość – przypomina cechy średniowiecznego wzorca rycerza	– wyjaśnia, jak rozumie scenę walki z wiatrakami – przytacza, jak Don Kichote tłumaczy decyzję o podjęciu walki – rozważa i uzasadnia, czy w życiu lepiej być Don Kichotem czy Sancho Pansą – uzasadnia, czy warto czytać książki, skoro ukazują świat nieprawdziwy, piękniejszy od rzeczywistego	– przedstawia efekty starcia bohatera z wiatrakami; zwraca uwagę, jak Don Kichote tłumaczy przegraną – ocenia zasadność przyznania powieści piątego miejsca na liście bestsellerów wszystkich czasów w plebiscycie „Readers Digest”; uzasadnia swoje zdanie	– rozważa, czy sposób ukazania Don Kichote’a to deheroizacja; odwołuje się do średniowiecznego wzorca rycerza	– przygotowuje informacje na temat wizerunku Don Kichote’a w sztuce

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
13 5	Tragiczna wielkość i patetyczna śmieszność Don Kichote’a	wprowadzenie do lekcji 46. <i>Tragiczna wielkość i patetyczna śmieszność Don Kichote’a</i> Miguel de Cervantes Saavedra, <i>Przemysłny szlachcic Don Kichote z Manczy</i> (fr. części II)	– wie, czym charakteryzuje się popkultura – opowiada przebieg zdarzeń ukazanych w przywołanym fragmencie – wskazuje fragmenty tekstu o nacechowaniu ironicznym – pisze szkic interpretacyjny fragmentu powieści	– wskazuje i uzasadnia, z czego wynika popkulturowa popularność Don Kichote’a – omawia, w jaki sposób bohaterowie fragmentu interpretują zachowanie lwa	– omawia, jaką funkcję w kreowaniu postaci Don Kichote’a pełni ironia – rozważa, czy Don Kichote jest w powieści przedstawiony jako wzór postępowania, czy jako przedmiot ośmieszenia; uzasadnia swoje zdanie	– omawia, na czym polega maksymalizm etyczny Don Kichote’a – w szkicu interpretacyjnym zachowuje wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	– rozważa, w jaki sposób współczesna popkultura przekształca utrwalone w tradycji wzorce i motywy; odwołuje się do dzieł literackich, malarskich i filmowych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
13 6	Sarmacki system wartości	wprowadzenie do lekcji 47. <i>Sarmacki system wartości</i> Jan Chryzostom Pasek, <i>Pamiętniki</i> (fr.)	– zna kontekst historyczny i religijny utworu – wie, czym charakteryzował się sarmatyzm – wyszukuje w tekście hiperbole – utrwała wiadomości na temat nacechowania neutralnego i emocjonalnego wyrazów – zna cechy gawędy i stylu makaronicznego – wie, czym się charakteryzuje styl rubaszny	– wskazuje cechy typowego Sarmaty, charakteryzując narratora występującego w tekście Paska – wyjaśnia, czy słowa będące określeniami Szwedów i Turków mają nacechowanie neutralne, czy emocjonalne – wskazuje cechy gawędy w narracji o zdobyciu Koldyngi – wskazuje w tekście elementy stylu makaronicznego	– omawia funkcję hiperbol oraz zastosowania stylu makaronicznego w tekście – porównuje akapity 3. i 4. pod względem szczegółowości relacji; wyjaśnia, z czego wynikają dysproporcje – opisuje stosunek pamiętnikarza do obcych – wskazuje przejawy rubaszości w tekście Paska; określa funkcję tych fragmentów	– określa, jaki wpływ na wymowę tekstu mają budowa składniowa zdań i zaimki – interpretuje opis odsieczy wiedeńskiej zamieszczonej w tekście	
13	Sarmata wobec	wprowadzenie	– zna okoliczności	– wskazuje w tekście	– wyjaśnia, dlaczego	– rozważa i	– w wypowiedzi

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
7	Innego i nieznanego	do lekcji 48. <i>Sarmata wobec Innego i nieznanego</i> Jan Chryzostom Pasek, <i>Pamiętniki</i> (fr.) infografika: klucze do kultury baroku	pobytu Paska w Danii – wyjaśnia, dlaczego Pasek postrzega Dunki jako „inne” – rozpoznaje środki językowe wykorzystane do opisu niezwyklej ryby – wie, kogo określa się mianem Innego – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze humorystycznym – rozważa, jak sprawić, by inność nie stała się obcością	elementy stylu makaronicznego; omawia ich funkcję w utworze – omawia, do kogo / czego Pasek porównuje dziwną rybę – określa stosunek do Innego wyrażony w tekście – określa funkcję elementów humorystycznych – rozważania na temat osławiania Innego zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie	pisarz posługuje się analogią w opisie dziwnej ryby – wyjaśnia, z czego wynika odmienne niż w poprzednich fragmentach <i>Pamiętników</i> nastawienie do Innego – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat osławiania Innego	uzasadnia, czy analogia to skuteczna metoda poznania – określa warunki, jakie powinny być spełnione, aby prowadzić dialog międzykulturowy – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
13 8	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 2. Janusz Tazbir, <i>Spotkania z historią</i> (fr.)	– zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	– potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji	– posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	– formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem	– z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
13 9	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Janusz Tazbir, <i>Kontrreformacja w Polsce</i> (fr.) zadania 1.–9.	– doskonalą umiejętność czytania ze zrozumieniem – rozwija umiejętność analizowania tekstu nieliterackiego – doskonalą umiejętność wnioskowania i argumentowania – rozwija umiejętność tworzenia definicji – utrwała wiadomości na temat konstrukcji sylogizmu				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
140	Skąpiec jako komedia charakterów	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Skąpiec jako komedia charakterów</i> Molier, <i>Skąpiec</i> (fr.)	– zna kontekst historyczny i kulturowy komedii Moliera – wyjaśnia pojęcia <i>komedia</i> i <i>komizm</i> – wie, że komizm może być słowny albo sytuacyjny – wyszukuje w <i>Skąpcu</i> przykłady komizmu słownego i sytuacyjnego – charakteryzuje bohaterów <i>Skąpca</i> – omawia relacje Harpagona z dziećmi	– wymienia typy komizmu i odmiany komedii jako gatunku literackiego – zna historię powstania teatru Comédie-Française – wskazuje różnice między stanowiskiem Harpagona a Anzelma – zna zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej	– omawia, na czym polega komizm tytułowej postaci – charakteryzując relację Elizy z ojcem, odwołuje się do etyki wypowiedzi i etykiety językowej – interpretuje ostatnie słowa Harpagona; określa ich wpływ na wymowę dzieła	– uzasadnia, dlaczego <i>Skąpca</i> można nazwać komedią charakterów – rozważa i uzasadnia, czy próżność jest wadą wszystkich ludzi – wyjaśnia, czy to, co moralnie złe, zawsze jest brzydkie	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
14 1	Dramat pewnej wady	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Dramat pewnej wady</i> Molier, <i>Skąpiec</i> (fr.) zadanie projektowe (album eponimów) miniprzewodnik: literatura baroku	– wskazuje argumenty, którymi Kleant uzasadnia swoją wiarygodność kredytową – wyjaśnia, na czym polega hipokryzja Harpagona – rozważa, czy można uzasadnić skąpstwo i chciwość – wie, co to są eponimy – włącza się w prace projektowe	– interpretuje oskarżenia opinii publicznej na temat Harpagona – omawia, na czym polega karykaturalny charakter postaci wyłaniającej się z opowieści sąsiadów – rozumie różnicę między neologizmem a eponimem – gromadzi materiał do zadania projektowego	– zna kontekst językowy wpływający na interpretację i wymowę tytułu dramatu – rozważa i uzasadnia, dlaczego Walery cytuje Sokratesa w rozmowie z Harpagonem – tworzy własne eponimy – opracowuje materiał do zadania projektowego	– rozważa, czy hipokryzja jest wadą gorszą niż chciwość; uzasadnia swoje zdanie, odwołując się do dramatu Moliera i innych tekstów kultury – tworzy album eponimów	– porównuje sposób przedstawienia skąpca w różnych tekstach kultury – publikuje album eponimów

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
14 2	Barok. Powtórzenie wiadomości		– zna ramy czasowe i cechy charakterystyczne epoki – wie, według jakiego klucza można odczytywać i interpretować kulturę baroku – porządkuje i utrwała paletę tematów literackich typowych dla epoki baroku – przypomina problematykę lektur obowiązkowych powstałych w okresie baroku – zna i rozumie barokowy światopogląd				
14 3	Praca klasowa						
OŚWIECENIE							
14 4	Epoka rozumu	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Epoka rozumu</i> Immanuel Kant, <i>Co to jest oświecenie</i> (fr.) miniprzewodnik: wielkie idee oświecenia zadanie projektowe (prezentacja)	– zna ramy czasowe epoki w Europie i w Polsce – zna kontekst historyczny i kontekst kulturowy epoki – zna oświeceniowy światopogląd i główne idee epoki – przytacza, w jaki sposób Kant definiuje oświecenie	– wie, że nazwa <i>oświecenie</i> (w odróżnieniu od nazw <i>renesans</i> i <i>barok</i>)nie odnosi się do sztuki – wie, jakie określenia przypisywano epoce oświecenia – omawia, jak Kant tłumaczy fakt, że wielu ludzi	– różnicuje trzy nurty w sztuce: klasycyzm, sentymentalizm i rokoko – rozumie, że klasycyzm jako nurt w sztuce oświecenia stanowi kontynuację prądu z XVI i XVII w. – wyjaśnia, odwołując się do	– omawia związek między słownictwem zastosowanym przez Kanta a wymową tekstu – uzasadnia, jaka jest zdaniem Kanta misja ludzi oświeconych – tworzy prezentację multimedialną o realizacji	– prezentuje efekty projektu na forum klasy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		multimedialna o realizacji wybranej oświeceniowej idei)	– włącza się w prace projektowe	pozostaje niedojrzałymi przez całe życie – gromadzi materiał do zadania projektowego	tekstu, co Kant uznaje za warunek oświecenia społeczeństwa, a co za warunek jego dojrzałości – opracowuje materiał do zadania projektowego	wybranej oświeceniowej idei	
14 5	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Joseph Wright of Derby, <i>Doświadczeniez pompą próżniową</i> , 1768 Adam Naruszewicz, <i>Balon</i>	– zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie	– potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania	– posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	– formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem	– z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	– rozwija umiejętność argumentacji			
14 6	Filozofia oświecenia	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Filozofia oświecenia</i> Denis Diderot, <i>Zabobon</i> (fr. <i>Wielkiej encyklopedii francuskiej</i>) Jean-Jacques Rousseau, <i>Postęp i szczęście</i> (fr.) miniprzewodnik: główne kierunki filozofii oświecenia	– zna kontekst filozoficzny tekstów – omawia, w jaki sposób Diderot charakteryzuje zabobon – rozważa, skąd bierze się wiara w zabobony – wymienia, jakie osiągnięcia oświecenia wskazuje Rousseau – odnajduje pytania retoryczne w tekście Rousseau	– omawia, co Diderot uważa za psychologiczną przyczynę powstawania zabobonów – wyjaśnia relację między zabobonem a fanatyzmem i brakiem wykształcenia – określa funkcjępytań retorycznychz tekstu Rousseau	– rozważa, jakie skutki dla funkcjonowania ludzkiego umysłu, zdaniem Diderota, wiara w zabobon – wymienia zarzuty stawiane współczesności przez Rousseau – rozważa i uzasadnia, czy cywilizacja niesie zło	– wskazuje, jakie czynniki zapewniają trwałość zabobonów w społeczeństwie – określaźwiązek religii z zabobonem; odwołuje się do tekstu Diderota – omawia, z czego wynika rozzczarowanie Rousseau współczesnością – zna główne kierunki filozoficzne epoki	– omawia założenia najważniejszych idei filozoficznych epoki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
						i ich twórców	
14 7	Oświeceniowy optymizm	wprowadzenie do lekcji 53. Oświeceniowy optymizm Wolter, Kandyd, czyli Optymizm (fr.)	– zna kontekst historyczny i filozoficzny <i>Kandyda</i> – wie, że <i>Kandyd</i> jest powiastką filozoficzną – przedstawia, jakie nadzieje i obawy wyrażają <i>Kandyd</i> i majtek w reakcji na trzęsienie ziemi – wie, co to jest sarkazm i satyra – rozważa, czy satyra jest skutecznym narzędziem polemiki	– zna cechy gatunkowe powiastki filozoficznej – wykazuje różnice między zachowaniem <i>Kandyda</i> i majtka na wieść o trzęsieniu ziemi a postawą Panglossa – wskazuje w tekście Woltera fragmenty o charakterze satyrycznym – rozważania na temat satyry zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie	– uzasadnia, dlaczego <i>Kandyda</i> można nazwać powiastką – uzasadnia, że <i>Kandyd</i> jest utworem o zabarwieniu sarkastycznym – wskazuje w tekście wykrzyknienia; określa ich funkcję – omawia, jaki obraz Boga wyłania się z <i>Kandyda</i> – objaśnia pojęcie <i>teodycea</i> – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat skuteczności satyry	– określa, jaki stosunek do stwierdzenia „żyjemy w najlepszym z możliwych światów” wyraża Wolter w <i>Kandydzie</i> – rozważa i uzasadnia swój stosunek do teodycei; odwołuje się do poglądów filozoficznych epoki i <i>Kandyda</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
14 8	Projekcja filmu <i>Rękopis znaleziony wSaragossie</i>	<i>Rękopis znaleziony wSaragossie</i> , reż. Wojciech J. Hass, 1965	– ogląda film <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>				
14 9	Filmowy labirynt	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Filmowy labirynt</i> Jan Potocki, <i>Rękopis znaleziony wSaragossie(fr.)</i>	– dzieli się wrażeniami po obejrzeniu filmu – rozwija umiejętność streszczania fabuły – charakteryzuje i ocenia bohaterów – wymienia pojawiające się w filmie symbole – doskonali umiejętność wskazywania środków ekspresji filmowej, wpływających na wymowę dzieła – rozważa, co w	– rozróżnia kolejne opowieści w głównym opowiadaniu Avadora – rozpoznaje w filmie idee oświeceniowe – omawia pochodzenie społeczne bohaterów – ocenia, jaką rolę w filmie odgrywa muzyka – rozważania na temat ludzkiego losu zapisuje w	– nadaje tytuły opowieściom snutym przez Avadora – sporządza schematyczny plan opowieści – określa, czym różnią się poglądy geometry od przekonań kabalisty – rozważa i uzasadnia, jaki wpływ na wymowę filmu mają zdjęcia – pisze wypowiedź	– w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			większym stopniu wpływa na ludzki los:przypadek czy konieczność	formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie	argumentacyjną na temat ludzkiego losu		
150	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Jan Kott, <i>Gorzki Krasicki</i> (fr.) zadania 1.–11.	– doskonalili umiejętność czytania ze zrozumieniem – rozwija umiejętność analizowania tekstu nieliterackiego – analizuje strukturę eseju; odczytuje zawarte w nim sensy i sposób prowadzenia wywodu – doskonalili umiejętność wnioskowania i argumentowania – pogłębia swoją wiedzę o Ignacym Krasickim				
151	Obyczaj sarmacki w krzywym zwierciadle	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Obyczaj sarmacki w krzywym zwierciadle</i> Ignacy Krasicki, <i>Pijaństwo</i> (fr.) Wojciech Młynarski, <i>W Polskę idziemy</i> (fr.)	– zna cechy gatunkowe satyry – umie wskazać środowiska krytykowane przez Krasickiego – przypomina treść satyry <i>Żona modna</i> , omawianej w szkole podstawowej; określa jej związek z satyrą <i>Pijaństwo</i> – doskonalili	– wskazuje elementy obyczajowości szlacheckiej poddane krytyce w satyrze Krasickiego – interpretuje puentę <i>Pijaństwa</i> – rozważa, czy pijaństwo jest wciąż aktualnym zjawiskiem społecznym; podaje sposoby	– omawia, jaki model patriotyzmu został ośmieszony w <i>Pijaństwie</i> – wyjaśnia, jaki rodzaj dydaktyzmu reprezentuje satyra Krasickiego – omawia funkcję ironii w piosence <i>W Polskę idziemy</i> – przedstawia swoje stanowisko na	– omawia związek między wymową utworu Krasickiego a programem oświecenia – porównuje piosenkę Młynarskiego z satyrą <i>Pijaństwo</i> – rozważa, w jaki sposób walczyć z wadami narodowymi	– wnioski z porównania satyry Krasickiego z piosenką <i>W Polskę idziemy</i> zapisuje w formie interpretacji porównawczej; zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			umiejętność charakteryzowania bohaterów – opisuje obraz Polaków ukazanych w piosence Młynarskiego	walki z tym problemem – określa cechy wspólne i różne oświeceniowej satyry i piosenki <i>W Polskę idziemy</i>	temat granic satyry; odwołuje się do ilustracji satyrycznej Czeczota z podręcznika	Polaków	
15 2	Zaakceptować władzę?	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Zaakceptować władzę?</i> Ignacy Krasicki, <i>Do króla</i> (fr.) miniprzewodnik: publicystyka polskiego oświecenia	– utrwala wiadomości na temat cech gatunkowych satyry i twórczości satyrycznej Krasickiego – zna kontekst historyczny satyry <i>Do króla</i> – określa, kim jest osoba mówiąca w tekście – określa, co i kogo utwór ośmiesza – gromadzi materiały	– wskazuje zarzuty kierowane pod adresem króla – omawia, jaki obraz władzy wyłania się z satyry <i>Do króla</i> – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze ironicznym – przypomina pojęcie <i>panegiryk</i> – pisze referat na temat: <i>Dawna literatura polska</i>	– wie, czym charakteryzuje się odwrócony panegiryk – wyjaśnia, na czym polega oświeceniowy charakter satyry Krasickiego – wyjaśnia, jakie prawdy o polskim charakterze ukazują satyry Krasickiego; odwołuje się do	– uzasadnia, czy satyrę <i>Do króla</i> można uznać za odwrócony panegiryk – w referacie zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej; odwołuje się do kilku tekstów wskazanych autorów	– zna nazwiska najważniejszych publicystów oświecenia – wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			na temat: <i>Dawna literatura polska wobec powinności władzy</i>	<i>wobec powinności władzy</i>	poznanych utworów tego autora		
15 3	Hymn młodych patriotów	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Hymn młodych patriotów</i> Ignacy Krasicki, <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> miniprzewodnik: instytucje polskiego oświecenia	– utrwała wiadomości na temat hymnu jako gatunku literackiego – doskonalą umiejętność analizy i interpretacji tekstu – wyjaśnia apostrofę „Święta miłości kochanej ojczyzny...” – porównuje obraz patriotyzmu w <i>Hymnie do miłości ojczyzny</i> i satyrze <i>Pijaństwo</i>	– wyszukuje w tekście hymnu oksymorony – określa nastój hymnu – wskazuje podobieństwa i różnice między obrazem patriotyzmu w <i>Hymnie do miłości ojczyzny</i> i w <i>Pijaństwie</i>	– określa funkcję oksymoronów w tekście – wskazuje w tekście symbole – formułuje wnioski z porównania obrazu patriotyzmu w hymnie i satyrze – ocenia współczesne sposoby manifestowania patriotyzmu (np. przystrajanie samochodów polską flagą)	– interpretuje symbole obecne w hymnie – porównuje sposób pojmowania patriotyzmu w hymnie Krasickiego i w wybranych tekstach literatury renesansowej	– wnioski z porównania obrazu patriotyzmu w hymnie i satyrze zapisuje w formie interpretacji porównawczej; zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej – zna nazwiska postaci zasłużonych dla polskiego życia społeczno-kulturalnego doby oświecenia – zna najważniejsze instytucje polskiego oświecenia

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
15 4	Stylizacja językowa	wprowadzenie do lekcji 58.Stylizacja językowa Ignacy Krasicki, <i>Monachomachia</i> (fr.) zadanie projektowe (fragmentscenariusza parodii wybranego filmu)	– wie, czym są styl językowy i stylizacja – rozróżnia style: indywidualny, typowy i użytkowy – wymienia rodzaje stylizacji – wie, co to jest styl retoryczny – dostrzega różnicę między stylem wysokim a stylem niskim – omawia, na czym polega komizm językowy w tekście – włącza się w prace projektowe	– omawia cechy stylów: indywidualnego, typowego i użytkowego – wymienia rodzaje stylizacji ze względu na stosunek do naśladowanego wzorca (pastisz, parodia, trawestacja) – określa funkcję inwokacji we fragmencie <i>Monachomachii</i> – wskazuje w tekście środki stylistyczne, które służą ośmieszeniu bohaterów – gromadzi materiał	– rozpoznaje rodzaj stylizacji zastosowanej w tekście – wykazuje elementy podobieństwa między <i>Monachomachią</i> a <i>Iliadą</i> – wskazuje przykłady środków stylistycznych typowych dla stylu wysokiego; omawia ich funkcję w <i>Monachomachii</i> – opracowuje materiał do zadania projektowego	– określa, jakie cechy pastiszu, parodii i trawestacji występują w <i>Monachomachii</i> – wykazuje, który z typów stylizacji ma największe zastosowanie w klasyfikacji utworu Krasickiego – zapisuje pierwsze cztery wersy <i>Monachomachii</i> w języku współczesnej młodzieży; nazywa ten typ stylizacji – pisze fragment scenariusza parodii filmu	– pisze poemat oswojej szkole, zachowując styl <i>Monachomachii</i> – nakręca film na podstawie stworzonego scenariusza

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
				do zadania projektowego			
15 5	Miłość idealna w sielankach Karpińskiego	wprowadzenie do lekcji 59.Miłość idealna w sielankach Karpińskiego Franciszek Karpiński,Laura i Filon (fr.);Do Justyny. Tęskność na wiosnę	– zna cechy sentymentalizmu jako prądu literackiego – rozwija umiejętność analizy i interpretacji tekstów lirycznych – określa nastrój panujący w sielankach Karpińskiego – podaje cechy miłości sentymentalnej, odwołując się do obrazu tego uczucia w sielankach Karpińskiego – omawia obrazy poetyckie w sielanceDo Justyny.	– wie, że sielanka wywodzi się z literatury antycznej – wskazuje cechy sielanki w utworach Karpińskiego – określa rodzaj środków stylistycznych użytych w kreacji obrazu natury w sielance Laura i Filon – wypisuje z tekstów fragmenty o charakterze sentencji – wypisuje symbole z sielanki Do	– zna dwie odmiany sentymentalizmu – omawia obraz natury w sielankach Karpińskiego, uwzględnia rolę środków stylistycznych w jego kreacji – omawia rolę pytania retorycznego i wykrzyknień w sielance Do Justyny. Tęskność na wiosnę – wyjaśnia, co jest sielankową arkadią w utworzeDo	– omawia funkcję sentencji w sielance Laura i Filon – uzasadnia, że zasadą organizującą budowę sielanki Do Justyny. Tęskność na wiosnę jest paralelizm kompozycyjny – pisze interpretację porównawcząsielanki Laura i Filoni wiersza GałczyńskiegoLaura i Filon. Wersja nowa; zachowuje wszystkie cechy tej	– wykazuje popularność sielanki Laura i Filon w sztuce

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			<i>Tęskność na wiosnę</i>	<i>Justyny. Tęskność na wiosnę</i>	<i>Justyny. Tęskność na wiosnę</i>	<i>formy gatunkowej</i>	
15 6	Oświeceniowe pieśni religijne	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Oświeceniowe pieśni religijne</i> Franciszek Karpiński, <i>Pieśń o narodzeniu Pańskim</i> ; <i>Pieśń poranna</i> , <i>Pieśń wieczorna</i> infografika: główne idee oświecenia	– zna cechy kolędy jako gatunku literackiego – wypisuje z tekstu kolędy elementy biblijne – omawia, jaką wizję życia propagują teksty: <i>Pieśń poranna</i> i <i>Pieśń wieczorna</i> – rozważa, w jaki sposób treści religijne przekazują w swoich tekstach twórcy z różnych epok	– zna genezę <i>Pieśni o narodzeniu Pańskim</i> oraz okoliczności powstania <i>Pieśni porannej</i> i <i>Pieśni wieczornej</i> – wyodrębnia w kolędzie Karpińskiego część opisową i apostrofę – rozważania na temat sposobów przekazywaniatreści religijnych w utworach literackich różnych epok zapisuje w formie tezy;	– wskazuje oksymorony i antytezy w kolędzie Karpińskiego; określa wpływ tych środków na charakter utworu – omawia, jaki obraz Boga wyłania się z pieśni religijnych Karpińskiego – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat sposobów przekazywaniatreści religijnych w utworach literackich różnych epok	– rozważa i uzasadnia, jak motyw Narodzenia Pańskiego jest przetwarzany we współczesnej kulturze – rozważa, jakie są powody popularności kolęd Karpińskiego w Polsce – wyjaśnia, odwołując się do <i>Pieśni porannej</i> i <i>Pieśni wieczornej</i>, w czym osoba mówiąca w tych tekstach doszukuje się znaków <i>sacrum</i>	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wnioski z rozważańna temat sposobów przekazywaniatreści religijnych w utworach literackich różnych epok zapisuje w formie interpretacji porównawczej; odwołuje się do pieśni religijnych Karpińskiego i wybranej piosenki religijnej Boba Dylana

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
				gromadzi argumenty na jej uzasadnienie		– w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	
15 7	Liberalizm i patriotyzm Staszica	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Liberalizm i patriotyzm Staszica</i> Stanisław Staszic, <i>Przestrogi dla Polski...</i> (fr.) <i>Powszechna deklaracja praw człowieka</i> (fr.) zadanie projektowe (rozdział konstytucji szkoły)	– określa, jakie wydarzenia przyczyniły się do powstania <i>Przestróg dla Polski</i> – zna cechy gatunkowe traktatu filozoficznego – utrwała wiadomości na temat środków retorycznych – omawia, co jest warunkiem wolności, sprawiedliwości i pokoju na świecie według <i>Powszechnej</i>	– omawia problematykę tekstu, zwraca uwagę na apele pojawiające się w 1. fragmencie – wskazuje środki retoryczne w przemowie do szlachty – wymienia podstawowe prawa jednostki zapisane w <i>Przestrogach dla Polski</i> i w <i>Powszechnej</i>	– omawia funkcję środków retorycznych w tekście Staszica – zapisuje wywód myślowy z 2. fragmentu w postaci wynikających z siebie kolejnych twierdzeń – omawia, jaka wizja człowieka i społeczeństwa wynika z <i>Powszechnej deklaracji praw</i>	– omawia, na czym polega liberalna wymowa fragmentów dzieła Staszica – rozważa i uzasadnia stwierdzenie, że nie można się pozbyć ani nikogo pozbawić naturalnej godności osobowej – tworzy rozdział konstytucji swojej szkoły, uwzględniając	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
		miniprzewodnik: motywy i idee oświecenia	deklaracji praw człowieka – wie, jakie są prawa człowieka – włącza się w prace projektowe	deklaracji praw człowieka – wie, w czym objawia się godność człowieka – wie, czym jest liberalizm – gromadzi materiał do zadania projektowego	człowieka – opracowuje materiał do zadania projektowego	wolność, prawa i obowiązki wszystkich uczniów	
15 8	Renesans, barok i klasycyzm w sztuce	wprowadzenie do lekcji 62.Renesans, barok i klasycyzm w sztuce miniprzewodnik (muzyka klasycyzmu)	– porządkuje wiedzę na temat cech stylu renesansowego, barokowego i oświeceniowego klasycyzmu w sztuce – umie wskazać po jednym przykładzie dzieła sztuki przyporządkowanego o do określonej epoki	– wymienia cechy stylu odpowiadającego założeniom renesansu, baroku i oświeceniowego klasycyzmu – dostrzega różnice i podobieństwa w malarstwie, rzeźbie i architekturze	– określa cele artystów renesansu, baroku i oświeceniowego klasycyzmu – wymienia idee i wzory dominujące w sztuce renesansu, baroku i oświeceniowego klasycyzmu – wymienia zabytek	– rozpoznaje przykłady malarstwa, rzeźby i architektury typowe dla poszczególnych epok – umie wskazać cechy stylu charakterystycznego dla epoki w konkretnych	– wymienia nazwiska przedstawicieli klasycyzmu w muzyce – dostrzega różnice między klasycyzmem wiedeńskim a muzyką barokową – wymienia najważniejsza dzieła w twórczości Haydna i Mozarta

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2.RENESANS – OŚWIECENIE							
			– doskonali umiejętność analizowania i interpretowania dzieła malarskiego	wskazanych epok – wskazuje elementy typowe dla estetyki barokowej na obrazie <i>Złożenie do grobu</i> – opisuje znaną sobie budowlę z epoki baroku (np. kościół)	malarstwa lub architektury renesansu ze swojego regionu; krótko charakteryzuje cechy jego stylu – charakteryzuje zabytek oświeceniowego klasycyzmu ze swojego regionu	dziełach sztuki – wie, czym charakteryzował się klasycyzm wiedeński w muzyce – potrafi podać po jednym przykładzie dzieł skomponowanych przez Haydna i Mozarta	
15 9	Oświecenie. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		– zna ramy czasowe i cechy charakterystyczne epoki – zna najważniejsze motywy i idee typowe dla literatury oświecenia – wie, według jakiego klucza można odczytywać i interpretować kulturę epoki – przypomina problematykę lektur obowiązkowych powstałych w okresie oświecenia – zna i rozumie oświeceniowy światopogląd				
16 0	Praca klasowa						